SPORT WODNY

PROGRAM

XI^CH REGAT ZWIĄZKOWYCH O MISTRZOSTWA POLSKI

Nr. 10 — 2 i 3 SIERPNIA — **1930 r.**

Cena egz. 1 zł.

Warszawski Klub Wioślarek

Program wstępny

Kobiecych Regat Międzyklubowych

w Warszawie dnia 14 września 1930 r.

Bieg 1. **Czwórki półwyścigowe** o nagrodę p. J. Marusieńskiej. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu. Zwyc. w 1929 r. Kaliskie Towarzystwo Wioślarek. Bieg dostępny dla wioślarek, które do 1929 r. włącznie nie wygrały trzech nagród na regatach międzyklubowych.

Bieg 2. **Czwórki półwyścigowe nowicjuszek** o nagrodę.

Bieg 3. **Jedynki** o nagrodę Dr. Z. Zabawskiej-Domosławskiej. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu. Zwyc. w 1929 r. Warszawski Klub Wiośl. p. I. Kuszakiewiczowa.

Bieg 4. **Czwórki półwyścigowe lekkiej wagi** (waga osady bez sterniczki 220 kg.) o nagrodę.

Bieg 5. **Scoull nowicjuszek** o nagrodę.

Bieg 6. **Czwórki półwyścigowe** o nagrodę p. Wojewody Jaroszewicza. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu. Zwyciężył w 1928 i 1929 r. Warszawski Klub Wioślarek.

Bieg 7. **Dwójki półwyścigowe podwójne nowicjuszek** o nagrodę p. W. Fynfsztykowny. Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu. Zwyc. w 1923 r. Wojskowy Klub Wioślarski—Warszawa, w 1928 i 1929 roku — Warszawski Klub Wioślarek.

Bieg 8. **Czwórki** o nagrodę Polskiego Towarzystwa Eugenicznego. Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu. Zwyc. w 1929 roku Warszawski Klub Wioślarek.

Bieg 9. **Czwórki półwyścigowe** o nagrodę. Bieg dostępny dla Towarzystw, które w 1929 r. nie wygrały żadnej nagrody za bieg pań.

1. Regaty odbywają się zgodnie z Regulaminem Regatowym P. Z. T. W. 2. Przyjmowanie imiennych zgłoszań osad do poszczególnych biegów na szematach P. Z. T. W. konczy się 6 września roku bieżącego o godz. 20-ej. Zgłoszenia należy przesyłać pod adresem Komisji Sędziowskiej Warszawskiego Klubu Wioślarek, przystań, ul. Wioślarska 2. Rownocześnie ze zgłoszeniem należy wpłacić do P. K. O. na rachunek W.K.W. konto 8440, wpisowe w wysokości 5 zł. od osoby w każdym biegu. 3. Tor długości około 1200 m. Losowanie torów na jedną godzinę przed rozpoczęciem biegów i przedbiegów. Zainteresowane sterniczki mogą być obecne. 4. Losowanie osad do przedbiegów odbędzie się 12 września r. b. o godz. 20-ej na przystani Warszawskiego Klubu Wioslarek, ul. Wioslarska 2. Przy losowaniu mogą być obecne delegatki sportowe zainteresowanych Towarzystw. 5. Przedbiegi odbędą się dnia 13 września r. b. 6. Biegi odbywają się na łodziach własnych. Towarzystwa zamiejscowe mogą korzystac z łodzi W. K. W. (za wyjątkiem jedynek). 7. Zniżki kolejowe w drodze powrotnej zapewnione.

8. Warszawski Klub Wioślarek zastrzega sobie zmianę programu.

PROGRAM

REGAT PROPAGANDOWYCH MIĘDZYKLUBOWYCH

organizowanych przez

T-WO WIOŚLARSKIE W WŁOCŁAWKU

pod egidą Polskiego Związku Towarzystw Wioślarskich na rzece Wiśle w dniu 24 sierpnia 1930 r.

Długość toru 2000 m. z biegiem wody.

Bieg 1. Czwórki półwyścigowe nowicjuszy.
Bieg 2. Czwórki półwyścigowe Pan.
Bieg 3. Czwórki.
Bieg 4. Jedynki.
Bieg 5. Czwórki półwyścigowe młodzieży.
Bieg 6. Dwójki półwyścigowe podwójne ze ster.
Bieg 7. Jedynki półwyścigowe (wewnętrzny)
Bieg 8. Dwójki półwyścigowe podwójne (wew.).
Bieg 9. Czwórki półwyścigowe (wewnętrzny).

Zgłoszenia do regat należy nadsyłać na blankietach podług wzoru zatwierdzonego przez P.Z.T.W. pod adresem Tow. Wioślarskiego w Włocławku, ul. Piwna Nr. 3 najpóźniej do dnia 18 sierpnia. Jednocześnie ze zgłoszeniem należy nadesłać wpisowe w kwocie zł. 5.— od zawodnika do biegow Nr. Nr: 1, 2, 3, 4 i 6 po zł. 3.— do biegu Nr. 5-go.

Program

REGAT MIĘDZYKLUBOWYCH W WILNIE

Niedziela dnia 14 września 1930 r.

Bieg	1. —	godz.	14.—	czwórki półwyścig. pań	dystans	1300	mtr.
,,	2. —	,,	14.15	jedynki pań	,,	1300	,,
,,	3. —	,,	14.30	czwórki półw. młodzieży	,,	1300	,,
,,	4. —	,,	14.45	czwórki pań	,,	1300	,,
,,	5. —	,,	15.—	czwórki półwyścig. pań	,,	1300	,,
,,	6. —	,,	15.15	jedynki nowicjuszy . .	,,	2000	,,
,,	7. —	,,	15.30	czwórki półwyścigowe .	,,	2000	,,
,,	8. —	,,	15.45	czwórki nowicjuszy . .	,,	2000	,,
,,	9. —	,,	16.—	jedynki	,,	2000	,,
,,	10. —	,,	16.15	czwórki półwyścigowe .	,,	2000	,,
,,	11. —	,,	16.30	czwórki	,,	2000	,,
,,	12. —	,,	16.45	czwórki półwyścigowe .	,,	2000	,,

Zgłoszenia osad i biegów należy adresować — Wileński Komitet Towarzystw Wioślarskich — Wilno — Zygmuntowska 18 termin zgłoszeń upływa 8 września r. b. o godz. 20-ej.

Wpisowe w wysokości 2.— zł. od każdego zawodnika. Kancelarja Regatowa czynna będzie od godz. 16-ej — 12/IX r. b.

Program szczegółowy rozsyłamy oddzielnie.

POLSKI ZWIĄZEK TOWARZYSTW WIOŚLARSKICH

JEDENASTE
REGATY ZWIĄZKOWE O MISTRZOSTWA POLSKI

PRZY UJŚCIU BRDY W BYDGOSZCZY

2-GO i 3-GO SIERPNIA 1930 R.

ZARZĄD P. Z. T. W.

Prezes — Józef Radwan. Vice-Prezesi — Alfred Loth, Zygmunt Musiał.

CZŁONKOWIE

Jerzy Bojańczyk, Władysław Cyrek, Maksymiljan Garstecki, Bohdan Gędziorowski, Otton Gordziałkowski, Władysław Grzelak, Miłosław Juszkiewicz, Halina Kożuchowska, Eugenjusz Lenartowicz, Dr. Władysław Siemiąkowski, Józef Słomczyński, Maksymiljan Sporny, Maksymiljan Stürmer, Heljodor Szumski, Maksymiljan Zalisz.

KOMITET WYKONAWCZY

Przewodniczący — Alfred Loth.
Członkowie — B. Gędziorowski, O. Gordziałkowski. W. Grzelak, M. Juszkiewicz, H. Kożuchowska, E. Lenartowicz, J. Słomczyński, M. Sporny, H. Szumski.

KOMISJA SPORTOWA

Przewodniczący — Alfred Loth, kapitan związkowy — E. Lenartowicz.
Członkowie — O. Gordziałkowski, M. Juszkiewicz, M. Sporny.

SĘDZIOWIE (opaski amarantowe)

Przewodniczący — J. Bojańczyk.
Członkowie — E. Bernatowicz, M. Garstecki, W. Nadratowski, M. Sporny, M. Stürmer i J. Witecki.

ARBITRZY (opaski zielone z białym paskiem)

A. Loth, E. Lenartowicz, W. Siemiątkowski.

STARTERZY (opaski granatowe z białym paskiem)

J. Bojańczyk (biegi mistrzowskie)
W. Cyrek (pozostałe biegi)

ZASTĘPCA STARTERA (opaska granatowa)

A. Radwan

BIURO PRASOWE

Informacje — opaski amarantowe z białym paskiem — Redaktor M. Majcher.

Delegaci Towarzystw — opaski niebieskie. Kontrolerzy toru — opaski białe. Komisja Gospodarcza — opaski żółte. Kasjerzy i Kontrolerzy — opaski biało-czerwone.

Towarzystwa zgłoszone do regat.

Nr.	NAZWA TOWARZYSTWA	Ilość zgłoszeń	Ilość zawodników	Biegi
1	Towarzystwo Wioślarskie, Płock	3	3	3, 6, 11
2	Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań	1	5	V,
3	Klub Wioślarski w Toruniu	4	9	3, 4, 6, 13
4	Towarzystwo Wioślarzy „Tryton", Poznań	6	31	1, 3, 7, 8, 13, 15
5	Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie	9	56	III, IV, 1, 7, 8, 9, 12, 15, 16
6	Bydgoski Klub Wioślarek	2	10	II, 10
7	Warszawski Klub Wioślarek	2	10	II, 10
8	Klub Wioślarski „Syrena", Warszawa	3	23	IV, 1, 8
9	Kaliskie Towarzystwo Wioślarkie	2	10	IV, 12
10	Poznański Klub Wioślarek	2	10	II, 10
11	Oddział Wioślarski Sokoła, Kraków	4	5	3, 6, 11, 13
12	Akademicki Związek Sportowy, Warszawa	6	38	7, 8, 10, 12, 15, 16
13	Towarzystwo Wioślarzy „Polonia", Poznań	3	11	V, 6, 12
14	Klub Wioślarski z 1904 r., Poznań	8	37	4, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 16
15	Klub Wioślarski Kolejowe P. W., Tczew	1	5	12
16	Klub Wioślarski „Wisła", Warszawa	6	19	III, 5, 6, 7, 11, 15
17	Klub Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz	3	19	III, 1, 12
18	Wileńskie Towarzystwo Wioślarskie	2	2	3, 6
19	Akademicki Związek Sportowy, Poznań	3	19	V, 1, 15
20	Towarzystwo Wioślarskie, Włocławek.	4	15	2, 7, 14, 15
21	Akademicki Związek Sportowy, Kraków	3	4	3, 5, 6
22	Kolejowy Klub Wioślarski, Bydgoszcz.	3	15	III, V, 12

Cyframi rzymskiemi oznaczone biegi na sobotę 2 sierpnia r. b.

1. Długość toru — 1700 m. W biegach pań — 1200 m. Tor prosty, woda stojąca.
2. Regaty odbywają się zgodnie z regulaminem P. Z. T. W. z 1930 r.
3. Łodzie muszą stawić się na starcie na 5 minut przed oznaczonym czasem (p/g zegara kolejowego). Osady stają na starcie w kolejności posiadanych numerów — najmniejszy numer na starcie Nr. 1.
4. Przedbiegi.

   Osady z biegu Nr. 6 JEDYNKI NOWICJUSZY wylosowane do finału obowiązane są stawić się na starcie o godz. 17 m. 15.

   Osady z biegu Nr. 12 CZWÓRKI NOWICJUSZY wylosowane do finału obowiązane są stawić się na starcie o godz. 17 m. 45.

   Osady z biegu Nr. 15 CZWÓREK MŁODSZYCH wylosowane do finału obowiązane są stawić sią na starcie o godz. 18.
5. Nagrody w medalach: przy zadeklarowaniu 1 — 4 łodzi — 1 nagroda.
   5 i więcej łodzi — 2 nagrody.

   Nagrody I-go stopnia—biegi 2, 3, 7, 9, 13, 14, 16. I-sza nagroda—medale srebrne duże.
   II-ga „ „ bronzowe małe.

   Nagrody II-go stopnia—biegi 1, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15 I-sza nagroda—medale srebrne średnie.
   II-ga „ „ bronzowe średnie.

   Nagrody III-go stopnia—biegi z dn. 2. VIII 30 r. na łodziach półwyścigowych
   I-sza nagroda—medale srebrne małe.
   II-ga „ „ bronzowe małe.
6. Mierzenie szerokości oraz ważenie czwórek półwyścigowych, mierzenie długości łodzi wyścigowych, ważenie wioślarzy zgłoszonych do biegu czwórek lekkiej wagi oraz wszystkich sterników odbywać się będzie w hangarach (Łęgnowo) w sobotę o godz. 9 m. 30 rano.
7. Informacje, instrukcje dla sterników, wydawanie numerów i biletów wejścia na trybuny po jednym dla zawodników, zgłoszonych zapasowych, delegata i trenera — w sobotę dn. 2. VIII o godz. 9.30 w kancelarji regatowej w hangarach (Łęgnowo).
8. Zebranie sędziów w sobotę dn. 3. VIII o godz. 15.30 na trybunie sędziowskiej (Łęgnowo),
9. Wszelkie ogłoszenia i instrukcje wywieszone przed kancelarją regatową w Łęgnowie najpóźniej na dwie godziny przed rozpoczęciem przedbiegów czy biegów — są obowiązujące.
10. Rozdanie nagród w niedzielę dn. 4. VIII o godz. 21-ej w sali Kasyna Cywilnego w Bydgoszczy, Gdańska 160.
11. Zaświadczenia na przejazd ulgowy koleją z Bydgoszczy i Łęgnowa wydawane będą w kancelarji regatowej (Łęgnowo) w sobotę dn. 2. VIII w godz. 10 — 14 i 16 — 20 oraz w niedzielę dn. 3. VIII w godz. 10 — 12.

Sobota dnia 2-go sierpnia 1930 r.

BIEG I — godz. 16.00.

Jedynki Pań.

Z powodu jednego tylko zgłoszenia Warszawskiego Klubu Wioślarek bieg się nie odbędzie.

BIEG II — godz. 16.15.

Czwórki półwyścigowe Pań.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez d-ra Eug. Czaykowskiego, członka B. T. W.
Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1928 r. Akad. Związek Sportowy, Warszawa.
„ „ 1929 r. Poznański Klub Wioślarek.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 6

	wiek	wzrost	waga
1. Świetlikówna M.	23	168	66
2. Zarembianka C.	20	168	68
3. Szczepecka M.	23	169	68
4. KaczmarkównaŁ.	24	166	64
Ster. Molska I.	23	166	52

Warszawski Klub Wioślarek Warszawa. — 7

	wiek	wzrost	waga
1. Strausówna H.	23		61
2. Gaszczyńska M.	26		70
3. Dzięgielewska A.	23		61
4. Malinowska B.	23		61
Ster. Grabicka J.	27		54

Poznański Klub Wioślarek Poznań. — 10

	wiek	wzrost	waga
1. Hamlinżanka J.			58
2. Gawrońska H.			64
3. Żandecka W.			61
4. Kroźniakówna J.			61
Ster. Rotnicka B.			51

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG III — godz. 16.30.

Czwórki półwyścigowe nowicjuszy.

Bieg o dwie nagrody ofiarowane przez redakcję „Dziennika Bydgoskiego". Obydwie nagrody przechodzą na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Nagroda a. Zwyc. w 1924 r. A. Z. S. Poznań.
„ „ 1925 r. K. W. Toruń.
„ „ 1926 r. T. W. Płock.
„ „ 1927 r. K. W. „Wisła" Warszawa.
„ „ 1928 r. K. W. „Gryf" Bydgoszcz.
„ „ 1929 r. K. W. „Wisła" Warszawa
Nagroda b. „ „ 1927 r. K. W. „Wisła" Warszawa.
„ „ 1928 r. K. W. „Gryf" Bydgoszcz.
„ „ 1929 r. K. W. „Wisła" Warszawa.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Żagiewski A.	22	171	60
2. Kowalski E.	22	177	61
3. Trenchel E.	23	172	70
4. Tabaczyński M.	21	165	57
Ster. Wiśniewski F.			

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa. — 16

	wiek	wzrost	waga
1. Kozera M.	22	187	67
2. Bekiesz M.	21	181	65
3. Chic S.	20	184	69
4. Dzięcioł J.	19	175	61
Ster. Szprenger Z.			53

Klub Wioślarski „Gryf" Bydgoszcz. — 17

	wiek	wzrost	waga
1. Konopa A.	21	176	67
2. Mrożek R.	20	180	71
3. Pawlak B.	20	172	62
4. Szatkowski B.	20	170	62
Ster. F. Olejniczak	19	162	57

Kolejowy Klub Wioślarski Bydgoszcz. — 22

	wiek	wzrost	waga
1. Golc K.	27	164	67
2. Olszewski J.	28	166	64
3. Wierciński J.	21	172	65
4. Dreżczulski L.	19	172	65
Ster. Czyżak L.	23	156	45

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG IV — godz. 16.45.

Czwórki półwyścigowe.

Bieg dostępny dla wioślarzy, którzy do dn. 31.XII 1929 r. nie wygrali żadnego biegu na regatach kwalifikacyjnych. Nagroda Zarządu banku „M. Stadthagen" Tow. Akc. w Bydgoszczy, przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1922 i 1923 r. P. T. W. „Tryton" Poznań.
„ „ 1924 r. K. W. „Wisła" Warszawa.
„ „ 1925 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ „ 1926 i 1927 r. W. T. W. Warszawa.
„ „ 1928 r. T. W. Włocławek.
„ „ 1929 r. K. W. „Syrena" Warszawa.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — osada 5

	wiek	wzrost	waga
1. Tyll H.	23	170	70
2. Jabczyński C.	25	172	69
3. Klemiński L.	25	181	65
4. Bonowski Z.	19	175	57
Ster. Bijałd E.			

Klub Wioślarski „Syrena" Warszawa. — osada 8

	wiek	wzrost	waga
1. Mroczek Z.	21	175	66
2. Malinowski T.	26	176	70
3. Sobczak J.	24	177	75
4. Walczak A.	21	175	66
Ster. Majewski L.			55

Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie Kalisz. — osada 9

	wiek	wzrost	waga
1. Maciejewski R.	22	171	71
2. Hempel R.	24	180	64
3. JarnuszkiewiczE.	23	167	69
4. Perliński C.	21	171	70
Ster. Radajewski T.	46	170	76

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG V — godz. 17.00.

Czwórki Półwyścigowe.

Bieg dostępny dla Towarzystw, które w 1929 r. nie wygrały żadnej nagrody na regatach kwalifikacyjnych i nie figurowały w tabeli punktacyjnej P. Z. T. W.

Startują:

Wojskowy Klub Wioślarski Poznań. — osada 2

	wiek	wzrost	waga
1. Barcz L.	23	171	67
2. Wosiński K.	23	176	74
3. Klaba F.	24	172	68
4. Wierzbiński J.	23	174	66
Ster. Dudzik S.	21	155	55

Towarzystwo Wioślarzy „Polonja" Poznań. — osada 13

	wiek	wzrost	waga
1. Stróżyk K.	19	163	57
2. Książek F.	19	171	62
3. Hoppel S.	19	174	69
4. Bąk S.	20	170	63
St. Owsianowski M.	29	170	65

Akademicki Związek Sportowy Poznań. — osada 19

	wiek	wzrost	waga
1. Trzebniak F.	24	186	79
2. Walkowiak A.	24	176	72
3. Szenkler L.	27	183	76
4. Zaremba J.	23	175	73
St. Petrykowski L.	27	167	53

Kolejowy Klub Wioślarski Bydgoszcz. — osada 22

	wiek	wzrost	waga
1. Kałamaja C.	19	184	75
2. Anhut K.	18	174	63
3. Wichrowski W.	22	172	67
4. Szumiński Z.	19	165	64
Ster. Czejżak L.	23	156	46

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

PRZEDBIEG 1 — godz. 17.15.

Jedynki nowicjuszy.

Startują:

Klub Wioślarski
Toruń.

Nr		wiek	wzrost	waga
3	Ziemlewski F.	25		68

Towarzystwo Wioślarzy „Polonja"
Poznań.

Nr		wiek	wzrost	waga
13	Turek W.	24	185	70

Klub Wioślarski „Wisła"
Warszawa.

Nr		wiek	wzrost	waga
16	Kopczyński S.	26	178	72

Akademicki Związek Sportowy
Kraków.

Nr		wiek	wzrost	waga
21	Verey R. W.	18	185	75

Do finału wchodzą trzy pierwsze osady.

PRZEDBIEG II — godz. 17.30.

Czwórki nowicjuszy.

Startują:

Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie
Kalisz.

9	wiek	wzrost	waga
1. Maciejewski R.	22	171	71
2. Hempel R.	24	180	64
3. Perliński C.	21	171	70
4. Tworek E.	24	173	76
Ster. Radajewski T.	46	170	76

Klub Wioślarski „Gryf"
Bydgoszcz.

17	wiek	wzr st	waga
1. Głyda M.	26	172	61
2. Witkowski L.	21	177	67
3. Kostrzewa A.	26	180	74
4. Perski A.	23	170	65
Ster. Koszucki B.	22	165	62

Kolejowy Klub Wioślarski
Bydgoszcz.

22	wiek	wzrost	waga
1. Murawski K.	27	174	68
2. Nawacki P.	39	185	68
3. Lewandowski W.	27	170	60
4. Jackowski L.	26	165	59
Ster. Czejżak L.	23	156	46

Do finału wchodzą dwie pierwsze osady.

PRZEDBIEG III — godz. 17.45.

Czwórki nowicjuszy.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie
Bydgoszcz.

5	wiek	wzrost	waha
1. Leśniewski L.	18	175	63
2. Szrajda T.	19	170	69
3. Otto I.	21	170	59
4. Trojanowski W.	20	164	58
Ster. Cegielski H.			

Towarzystwo Wioślarzy „Polonja"
Poznań.

13	wiek	wzrost	waga
1. Stróżyk K.	19	163	57
2. Książek F.	19	171	61
3. Hoppel S.	19	174	69
4. Bąk S.	20	170	63
St. Owsianowski M.	29	170	65

Klub Wioślarski Kolejowego P. W.
Tczew.

15	wiek	wzrost	waga
1. Witkowski I.	30	179	72
2. Wojtowicz E.	25	188	82
3. Kraiński B.	25	171	74
4. Pacholski Cz.	27	168	68
Ster. Gockowski H.	20		54

Do finału wchodzą dwie pierwsze osady.

PRZEDBIEG IV — godz. 18.00.

Czwórki młodszych.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie
Bydgoszcz.

5	wiek	wzrost	waga
1. Ciesielski S.	20	170	64
2. Świtalski B.	21	170	64
3. Ciechanowski M.	24	180	67
4. Pogorzały Z.	18	180	67
Ster. B. Drewek.			

Klub Wioślarski z 1904 r.
Poznań.

14	wiek	wzrost	waga
1. Piotrusiński W.	18	178	70
2. Kaniewski S.	23	176	71
3. Bernard W.	24	178	68
4. Robaszkiewicz Z.	24	164	69
Ster. Budziński N.	27		50

Klub Wioślarski „Wisła"
Warszawa.

16	wiek	wzrost	waga
1. Stehr H.	27	179	66
2. Druri M.	25	179	74
3. Hytrek W.	27	182	83
4. Hytrek A.	22	182	78
Ster. Szprenger Z.	26		56

Akademicki Związek Sportowy
Poznań.

19	wiek	wzrost	waga
1. Ludwiczak W.	20	180	72
2. Siemiątkowski W.	22	178	80
3. Szenkler W.	22	176	74
4. Walenczak S.	21	175	68
St. Petrykowski L.	27	167	53

Do finału wchodzą trzy pierwsze osady.

Niedziela dnia 3-go sierpnia 1930 r.

BIEG 1 — godz. 15.00.

Ósemki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę Dyrektora Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i P. W.
Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1928 r. K. W. „Wisła“, Warszawa.
„ „ 1929 r. B. T. W. Bydgoszcz.

Startują:

Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton“ Poznań. — 4

	wiek	wzrost	waga
1. Bertrand J.	18	172	58
2. Pietrowiak J.	18	185	73
3. Szatkowski Z.	19	183	65
4. Ziętara S.	26	168	58
5. Grzybek T.	18	173	61
6. Panek M.	18	185	69
7. Adamczewski E.	18	171	58
8. Grzybek S.	21	167	58
Ster. Grzybek J.	29		52

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Dziadosz Z.	21	174	64
2. Szrajda T.	19	170	69
3. Leśniewski L.	18	175	63
4. Zieliński L.	19	170	68
5. Hęciak T.	20	171	64
6. Doplewski W.	23	180	64
7. Otto I.	21	170	69
8. Trojanowski W.	20	164	58
Ster. Drewek B.			

Klub Wioślarski „Syrena“ Warszawa. — 8

	wiek	wzrost	waga
1. Srzednicki R.	27	173	70
2. Malinowski T.	26	176	72
3. de Larzac B.	27	184	82
4. Grąbczewski M.	25	184	84
5. Błociszewski M.	29	183	76
6. Sołdaczewski K.	22	183	71
7. Sobczak J.	24	177	75
8. Walczak A.	21	179	68
Ster. Majewski L.	42	155	55

Klub Wioślarski „Gryf“ Bydgoszcz. — 17

	wiek	wzrost	waga
1. Głyda M.	26	172	61
2. Witkowski L.	21	177	67
3. Kostrzewa A.	26	180	74
4. Grabowski A.	23	174	68
5. Deręgowski K.	23	172	71
6. Frank L.	20	181	66
7. Szuwalski J.	20	175	63
8. Perski A.	22	170	65
Ster. Koszucki B.	22	165	62

Akademicki Związek Sportowy Poznań. — 19

	wiek	wzrost	waga
1. Ludwiczak W.	20	180	72
2. Siemiątkowski W.	22	178	80
3. Trzebniak F.	24	186	79
4. Walkowiak A.	24	176	72
5. Szenkler L.	27	183	76
6. Zaremba J.	23	175	73
7. Szenkler W.	22	176	74
8. Walenczak S.	21	175	68
St. Petrykowski L.	27	167	53

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugą „ „ „ ☐ czas ....

BIEG 2 — godz. 15.15.

Dwójki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez Dyrektora Syrowatkę z Polskich Hut Szkła, Krosno.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. w 1929 r. T. W. Włocławek.

Startuje:

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek

[20]

	wiek	wzrost	waga
1. Grabowski H.	25	172	75
2. Szelągowski W.	29	174	68
Ster. Gaworski T.	22	160	50

W. O. czas......................

BIEG 3 — godz. 15.30.

Jedynki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę Magistratu m. Bydgoszczy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. 1924 i 1925 r. W. T. W. — A. Osiecimski-Czapski.
„ 1926 i 1927 r. A. Z. S. Kraków — W. Długoszewski.
„ 1928 r. K. W. Toruń — W. Barwicki.
„ 1929 r. O. W. S. K. — W. Długoszewski.

Startują:

Towarzystwo Wioślarskie Płock.

		wiek	wzrost	waga
[1]	Kawiecki J.	34	174	80

Klub Wioślarski Toruń.

		wiek	wzrost	waga
[3]	Barwicki W.	32		86

Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.

		wiek	wzrost	waga
[4]	Włodarczak A.	27	172	64

Oddział Wioślarski Sokoła Kraków.

		wiek	wzrost	waga
[11]	Długoszewski W.	25	178	64

Akademicki Związek Sportowy Kraków.

		wiek	wzrost	waga
[21]	Bujwid J.	30	172	73

Pierwszą nagrodę otrzymał [ ] czas ....

Drugą „ „ [ ] czas ....

BIEG 4 — godz. 15.45.

Czwórki wagi lekkiej.

Waga osady bez sternika nie powinna przekraczać 250 kg.
Bieg o nagrodę Prezesa K. W. z 1904 r. p. Władysława Stopy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. w 1929 r. K. W. z 1904 r. Poznań.

Startują:

Klub Wioślarski Toruń.

[3]

	wiek	wzrost	waga
1. Wierniewski E.	18		60
2. Berger P.	18		59
3. Jarszewski E.	18		60
4. Jarszewski Edm.	19		65
Ster. Spychał L.	25		60

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań.

[14]

	wiek	wzrost	waga
1. Dybalski Z.	20	175	63
2. Dybalski W.	19	166	63
3. Budziński M.	19	165	62
4. Musiał M.	21	166	61
Ster. Budziński N.	27		50

Pierwszą nagrodę otrzymała osada [ ]. czas ....

Drugie miejsce zajęła osada [ ] czas ....

Sobota dnia 2-go sierpnia 1930 r.

BIEG I — godz. 16.00.

Jedynki Pań.

Z powodu jednego tylko zgłoszenia Warszawskiego Klubu Wioślarek bieg się nie odbędzie.

BIEG II — godz. 16.15.

Czwórki półwyścigowe Pań.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez d-ra Eug. Czaykowskiego, członka B. T. W.
Nagroda przechodzi na własność Towarzystwa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1928 r. Akad. Związek Sportowy, Warszawa.
„ „ 1929 r. Poznański Klub Wioślarek.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 6

	wiek	wzrost	waga
1. Świetlikówna M.	23	168	66
2. Zarembianka C.	20	168	68
3. Szczepecka M.	23	169	68
4. KaczmarkównaŁ.	24	166	64
Ster. Molska I.	23	166	52

Warszawski Klub Wioślarek Warszawa. — 7

	wiek	wzrost	waga
1. Strausówna H.	23		61
2. Gaszczyńska M.	26		70
3. Dzięgielewska A.	23		61
4. Malinowska B.	23		61
Ster. Grabicka J.	27		54

Poznański Klub Wioślarek Poznań. — 10

	wiek	wzrost	waga
1. Hamlinżanka J.			58
2. Gawrońska H.			64
3. Żandecka W.			61
4. Krożniakówna J.			61
Ster. Rotnicka B.			51

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG III — godz. 16.30.

Czwórki półwyścigowe nowicjuszy.

Bieg o dwie nagrody ofiarowane przez redakcję „Dziennika Bydgoskiego". Obydwie nagrody przechodzą na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Nagroda a. Zwyc. w 1924 r. A. Z. S. Poznań.
„ „ 1925 r. K. W. Toruń.
„ „ 1926 r. T. W. Płock.
„ „ 1927 r. K. W. „Wisła" Warszawa.
„ „ 1928 r. K. W. „Gryf" Bydgoszcz.
„ „ 1929 r. K. W. „Wisła" Warszawa
Nagroda b. „ „ 1927 r. K. W. „Wisła" Warszawa.
„ „ 1928 r. K. W. „Gryf" Bydgoszcz.
„ „ 1929 r. K. W. „Wisła" Warszawa.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Żagiewski A.	22	171	60
2. Kowalski E.	22	177	61
3. Trenchel E.	23	172	70
4. Tabaczyński M.	21	165	57
Ster. Wiśniewski F.			

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa. — 16

	wiek	wzrost	waga
1. Kozera M.	22	187	67
2. Bekiesz M.	21	181	65
3. Chic S.	20	184	69
4. Dzięcioł J.	19	175	61
Ster. Szprenger Z.			53

Klub Wioślarski „Gryf" Bydgoszcz. — 17

	wiek	wzrost	waga
1. Konopa A.	21	176	67
2. Mrożek R.	20	180	71
3. Pawlak B.	20	172	62
4. Szatkowski B.	20	170	62
Ster. F. Olejniczak	19	162	57

Kolejowy Klub Wioślarski Bydgoszcz. — 22

	wiek	wzrost	waga
1. Golc K.	27	164	67
2. Olszewski J.	28	166	64
3. Wierciński J.	21	172	65
4. Dreżczulski L.	19	172	65
Ster. Czyżak L.	23	156	45

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG 2 — godz. 15.15.

Dwójki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez Dyrektora Syrowatkę z Polskich Hut Szkła, Krosno.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. w 1929 r. T. W. Włocławek.

Startuje:

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek

20		wiek	wzrost	waga
	1. Grabowski H.	25	172	75
	2. Szelągowski W.	29	174	68
	Ster. Gaworski T.	22	160	50

W. O. czas.....................

BIEG 3 — godz. 15.30.

Jedynki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę Magistratu m. Bydgoszczy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. 1924 i 1925 r. W. T. W. — A. Osiecimski-Czapski.
„ 1926 i 1927 r. A. Z. S. Kraków — W. Długoszewski.
„ 1928 r. K. W. Toruń — W. Barwicki.
„ 1929 r. O. W. S. K. — W. Długoszewski.

Startują:

Nr	Klub	Zawodnik	wiek	wzrost	waga
1	Towarzystwo Wioślarskie Płock.	Kawiecki J.	34	174	80
3	Klub Wioślarski Toruń.	Barwicki W.	32		86
4	Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań.	Włodarczak A.	27	172	64
11	Oddział Wioślarski Sokoła Kraków.	Długoszewski W.	25	178	64
21	Akademicki Związek Sportowy Kraków.	Bujwid J.	30	172	73

Pierwszą nagrodę otrzymał [ ] czas.....................

Drugą „ „ [ ] czas.....................

BIEG 4 — godz. 15.45.

Czwórki wagi lekkiej.

Waga osady bez sternika nie powinna przekraczać 250 kg.
Bieg o nagrodę Prezesa K. W. z 1904 r. p. Władysława Stopy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Zwyc. w 1929 r. K. W. z 1904 r. Poznań.

Startują:

Klub Wioślarski Toruń. — 3

	wiek	wzrost	waga
1. Wierniewski E.	18		60
2. Berger P.	18		59
3. Jarszewski E.	18		60
4. Jarszewski Edm.	19		65
Ster. Spychał L.	25		60

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — 14

	wiek	wzrost	waga
1. Dybalski Z.	20	175	63
2. Dybalski W.	19	166	63
3. Budziński M.	19	165	62
4. Musiał M.	21	166	61
Ster. Budziński N.	27		50

Pierwszą nagrodę otrzymała osada [ ]. czas.....................

Drugie miejsce zajęła osada [ ] czas.....................

BIEG 5 — godz. 16.00.

Dwójki podwójne młodszych.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez Maksymiljana Stürmera, prezesa Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton“ w Poznaniu. Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1929 r. P. T. W. „Tryton“ Poznań.

Startują:

Klub Wioślarski „Wisła“ Warszawa.

16		wiek	wzrost	waga
	1. Schultz H.	20	176	74
	2. Kałędkiewicz M.	38	169	66

Akademicki Związek Sportowy Kraków.

21		wiek	wzrost	waga
	1. Górka R.	22	173	67
	2. Gnoiński M.	23	174	68

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG 6 — godz. 16.15.

Jedynki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez Tow. Śpiewacze „Lutnia” w Bydgoszczy. Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1926 r. T. W. Włocławek — W. Skarzyński.
„ „ 1927 r. K. W. Toruń — F. Jankowski.
„ „ 1928 r. T. W. Płock — J. Kawiecki.
„ „ 1929 r. O. W. S. K. — W. Sadowski.

Startują:

Nr	Klub	Zawodnik	wiek	wzrost	waga
1	Towarzystwo Wioślarskie Płock.	Łukaszewski S.	21	180	76
3	Klub Wioślarski Toruń.	Ziemlewski F.	25		68
11	Oddział Wioślarski Sokoła Kraków.	Mocha J.	38	172	72
13	Towarzystwo Wioślarzy „Polonja” Poznań.	Turek W.	24	185	70
16	Klub Wioślarski „Wisła” Warszawa.	Kopczyński S.	26	178	72
18	Wileńskie Towarzystwo Wioślarskie Wilno.	Witkowski Z.	22	172	72
21	Akademicki Związek Sportowy Kraków.	Verey R. W.	18	185	75

Pierwszą nagrodę otrzymał ☐ czas ....

Drugą „ „ ☐ czas ....

BIEG 7 — godz. 16.30.

Czwórki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o dwie nagrody, które przechodzą na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.
Nagroda a. ofiarowana przez Prezesa P. Z. T. W. Józefa Radwana.

Zwyc. w 1926 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ „ 1927 r. A. Z. S. Poznań.
„ „ 1928 i 1929 r. K. W. 04 Poznań.

Nagroda b. ofiarowana przez „Lloyd Bydgoski".
Zwyc. w 1927 r. A. Z. S. Poznań.
„ „ 1928 i 1929 r. K. W. 04 Poznań,

Startują:

Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań. — 4

	wiek	wzrost	waga
1. Lackowski H.	23	167	62
2. Sabiniewicz M.	22	178	70
3. Sell Z.	22	169	64
4. Twardowski Z.	21	174	61
Ster. Grzybek J.	29		52

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Braun J.	20	181	75
2. Bronikowski F.	24	173	77
3. Schleifer B.	22	180	78
4. Grobelny H.	21	170	67
Ster.. Cegielski H.			

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Ślązak J.	23	187	81
2. Urban S.	23	183	81
3. Sołtan A.	23	187	83
4. Wodziański M.	28	182	78
Ster. Skolimowski J.			52

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — 14

	wiek	wzrost	waga
1. Jurkowski S.	25	172	70
2. Tilgner D.	26	190	85
3. Tuliszka W.	23	175	72
4. Leporowski W.	23	173	74
Ster. Budziński N.	27		50

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa. — 16

	wiek	wzrost	waga
1. Bondorowski J.	20	177	74
2. Wciśliński K.	20	174	72
3. Grodzicki T.	26	172	68
4. Ślesicki J.	21	172	68
Ster. Szprenger Z.	26		56

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek — 20

	wiek	wzrost	waga
1. Grabowski H.	25	172	75
2. Busse A.	23	176	73
3. Onoszko W.	23	176	71
4. Szelągowski W.	29	174	68
Ster. Gaworski T.	22	160	50

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugą „ „ „ ☐ czas ....

BIEG 8 — godz. 16.45.

Ósemki młodszych.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez firmę „Chudziński i Maciejewski“ w Bydgoszczy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. 1923 r. A. Z. S. Warszawa.
„ 1924 r. K. W. 04 Poznań.
„ 1925 r. P. K. W. „Tryton” Poznań.
„ 1926 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ 1928 r. A. Z. S. Warszawa.
„ 1929 r. P. T. W. „Tryton” Poznań.

Startują:

Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton” Poznań. — 4

	wiek	wzrost	waga
1. Skitek T.	22	167	60
2. Pietrowiak J.	18	185	73
3. Bertrand J.	18	172	58
4. Boruszak J.	23	174	67
5. Bagiński S.	21	174	68
6. Ziętara S.	26	168	58
7. Grzybek T.	18	173	61
8. Grzybek S.	21	167	58
Ster. Olszewski L.	28		60

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Ciesielski E.	20	170	66
2. Perlik F.	21	174	73
3. Olszewski J.	20	176	70
4. Pogorzały Z.	18	180	67
5. Ciechanowski M.	24	180	70
6. Świtalski B.	21	170	64
7. Świtalski E.	23	171	63
8. Skręty F.	20	173	58
Ster. Cegielski H.			

Klub Wioślarski „Syrena” Warszawa. — 8

	wiek	wzrost	waga
1. Srzednicki R.	27	176	70
2. Malinowski T.	26	176	72
3. de Larzac B.	27	184	82
4. Grąbczewski M.	25	184	84
5. Błociszewski M.	29	183	76
6. Sołdaczewski K.	22	183	71
7. Sobczak J.	24	177	75
8. Walczak A.	21	179	68
Ster. Majewski L.	42		55

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Lekszycki J.	24	185	76
2. Lewandowski P.	21	178	74
3. Kuroczycki J.	21	186	75
4. Dziewanowski S.	23	184	76
5. Henneberg Z.	20	178	72
6. Adelt T.	22	175	75
7. Szumowski W.	23	176	70
8. Rogalski M.	23	172	68
Ster. Skolimowski J.			52

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG 9 — godz. 17.00.

Czwórki bez sternika.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę Koła Senjorów W. T. W.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1927 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ „ 1928 r. P. T. W. „Tryton“ Poznań.
„ „ 1929 r. B. T. W. Bydgoszcz.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 2

	wiek	wzrost	waga
1. Kugler M.	25	178	77
2. Niewitecki H.	26	180	84
3. Krauze F.	23	173	70
4. Jabłoniowski S.	26	172	66

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — 14

	wiek	wzrost	waga
1. Budziński H.	25	167	66
2. Kasprzak Z.	20	174	73
3. Tuliszka M.	21	173	72
4. Mikołajczak J.	23	170	64

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG 10 — godz. 17.15.

Czwórki Pań.

Bieg o nagrodę Wiceprezeski W. K. W. Wandy Kryńskiej.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykotnem wygraniu.
Zwyc. w 1929 r. W. K. W. Warszawa.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — 6

	wiek	wzrost	waga
1. Konopianka C.	23	157	57
2. Radwańska K.	26	157	67
3. Zugiertówna Z.	18	166	57
4. Czarnecka N.	23	154	53
Ster. Molska I.	23	166	52

Warszawski Klub Wioślarek Warszawa. — 7

	wiek	waga
1. Pieniążkiewiczówna	22	65
2. Chabalewska J.	21	60
3. Honckiewiczówna A.	23	62
4. Rosiakówna M.	21	62
Ster. Kożuchowska H.	31	53

Poznański Klub Wioślarek Poznań. — 10

	wiek	wzrost	waga
1. Hamlinżanka J.			58
2. Gawrońska H.			64
3. Żandecka W.			61
4. Kroźniakówna J.			61
Ster. Rotnicka B.			51

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Gajewska Z.	20	164	64
2. Adamska W.	20	162	20
3. Żmijewska H.	20	163	62
4. Pietkiewiczówna	20	162	59
Ster. Brzozowska I.	20	162	53

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

BIEG 11 — godz. 17.30.

Jedynki młodszych.

Startują:

Towarzystwo Wioślarskie Płock. — 1 Dobrowolski J. — wiek 26, wzrost 178, waga 70

Oddział Wioślarski Sokoła Kraków. — 11 Sadowski W. — wiek 21, wzrost 175, waga 70

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa. — 16 Schultz H. — wiek 20, wzrost 176, waga 74

Pierwszą nagrodę zdobył ☐ czas ....

Drugą „ „ ☐ czas ....

BIEG 12 — godz. 17.45.

Czwórki nowicjuszy.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez ś. p. M. Wierzbickiego w Bydgoszczy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1925 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ „ 1926 r. W. T. W. Warszawa.
„ „ 1928 r. A. Z. S. Warszawa.
„ „ 1929 r. B. T. W. Bydgoszcz.

Startują:

Bydgoskie Towarzystwo Wioślarskie Bydgoszcz. — [5]

	wiek	wzrost	waga
1. Leśniewski L.	18	175	63
2. Szrajda T.	19	170	69
3. Otto I.	21	170	59
4. Trojanowski W.	20	164	58
Ster. Cegielski H.			

Kaliskie Towarzystwo Wioślarskie Kalisz. — [9]

	wiek	wzrost	waga
1. Maciejewski R.	22	171	71
2. Hempel R.	22	180	64
3. Perliński C.	21	171	70
4. Tworek E.	24	173	76
Ster. Radajewski T.	46	170	76

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — [12]

	wiek	wzrost	waga
1. Kuroczycki J.	21	186	75
2. Lewandowski P.	21	178	74
3. Szumowski Wac.	23	176	70
4. Adelt T.	22	175	75
St. Parczewski W.	22	173	58

Towarzystwo Wioślarzy „Polonja" Poznań. — [13]

	wiek	wzrost	waga
1. Stróżyk K.	19	163	57
2. Książek F.	19	171	65
3. Hoppel S.	19	174	69
4. Bąk S.	20	170	63
St. Owsianowski M.	29	170	65

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — [14]

	wiek	wzrost	waga
1. Jakubowski M.	18	172	65
2. Rataj R.	19	176	70
3. Lis K.	20	180	70
4. Kaczmarek L.	18	170	65
Ster. Zimny B.	25		58

Klub Wioślarski Kolejowego P.W. Tczew. — [15]

	wiek	wzrost	waga
1. Witkowski I.	30	179	72
2. Wojtowicz E.	25	188	82
3. Kraiński B.	25	171	74
4. Pacholski C.	27	168	68
Ster. Gockowski H.	20		54

Klub Wioślarski „Gryf" Bydgoszcz. — [17]

	wiek	wzrost	waga
1. Głyda M.	26	172	61
2. Witkowski L.	21	177	67
3. Kostrzewa A.	26	186	74
4. Perski A.	23	170	65
Ster. Koszucki B.	22	165	62

Kolejowy Klub Wioślarski Bydgoszcz. — [22]

	wiek	wzrost	waga
1. Murawski K.	27	174	68
2. Nowacki P.	39	185	68
3. Lewandowski W.	27	170	60
4. Jackowski L.	26	165	59
Ster. Czejżak L.	23	156	46

Pierwszą nagrodę otrzymała osada [ ] czas

Drugą „ „ „ [ ] czas ....

BIEG 13 — godz. 18.00.

Dwójki podwójne.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez M. Garsteckiego Prezesa Międzyklubowego Komitetu Poznańskiego.
Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1929 r. K. W. Toruń.

Startują:

Klub Wioślarski Toruń. — [3]

	wiek	wzrost	waga
1. Pułkowski T.	35		75
2. Barwicki W.	32		86

Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań. — [4]

	wiek	wzrost	waga
1. Włodarczak A.	27	172	64
2. Radzimski M.	29	171	65

Oddział Wioślarski Sokola Kraków. — [11]

	wiek	wzrost	waga
1. Długoszewski W.	25	178	64
2. Długoszewski J.	26	176	64

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — [14]

	wiek	wzrost	waga
1. Gundermann K.	35	171	70
2. Ziętkiewicz J.	27	165	65

Pierwszą nagrodę otrzymała osada [ ] czas ....

Drugie miejsce zajęła osada [ ] czas ....

BIEG 14 — godz. 18.15.

Dwójki bez sternika.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez Związek Fabrykantów w Bydgoszczy.
Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotne wygraniu.

Zwyc. w 1929 r. K. W. 04 Poznań.

Startują:

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — 14

	wiek	wzrost	waga
1. Budziński H.	25	167	66
2. Mikołajczak J.	23	170	64

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek — 20

	wiek	wzrost	waga
1. Grabowski H.	25	178	75
2. Szelągowski W.	29	174	68

Pierwszą nagrodę otrzymała osada [ ] czas ....

Drugie miejsce zajęła osada [ ] czas ....

BIEG 15 — godz. 18.30.

Czwórki młodszych.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez Prezesa P. Z. T. W. Józefa Radwana.
Nagroda przechodzi na własność po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1923 r. W. T. W.
„ „ 1924 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ „ 1925 r. K. W. „Wisła" Warszawa.
„ „ 1926 r. B. T. W. Bydgoszcz.
„ „ 1927 r. K. W. 04 Poznań.
„ „ 1928 r. A. Z. S. Warszawa.
„ „ 1929 r. P. T. W. „Tryton" Poznań.

Startują:

Pozn. Tow. Wioślarzy „Tryton" Poznań. — 4

	wiek	wzrost	waga
1. Skitek T.	22	167	60
2. Boruszak J.	23	174	67
3. Bagiński S.	21	174	68
4. Włodarczak C.	22	169	60
Ster. Olszewski L.	28		60

Bydgoskie Tow. Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Ciesielski E.	20	170	66
2. Świtalski B.	21	170	64
3. Ciechanowski M.	24	180	67
4. Pogorzały Z.	18	180	67
Ster. Drewek B.			

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Lekszycki P.	24	185	76
2. Dziewanowski S.	23	184	76
3. Henneberg Z.	20	178	72
4. Rogalski M.	23	172	68
St. Parczewski W.	22	178	58

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — 14

	wiek	wzrost	waga
1. Piotrusiński W.	18	178	70
2. Kaniewski S.	23	176	71
3. Bernard W.	24	178	68
4. Robaszkiewicz Z.	24	164	69
Ster. Budziński N.	27		50

Klub Wioślarski „Wisła" Warszawa. — 16

	wiek	wzrost	waga
1. Stehr H.	27	179	66
2. Druri M.	25	179	74
3. Hytrek W.	27	182	83
4. Hytrek A.	22	182	78
Ster. Szprenger Z.	26		56

Akademicki Związek Sportowy Poznań. — 19

	wiek	wzrost	waga
1. Ludwiczak W.	20	180	72
2. Siemiątkowski W.	22	178	80
3. Szenkler W.	22	176	74
4. Walenczak S.	21	175	68
St. Petrykowski L.	27	167	53

Towarzystwo Wioślarskie Włocławek — 20

	wiek	wzrost	waga
1. Onoszko			
2. Kowalski L.	33	174	74
3. Głowacki Z.	27	174	69
4. Dombrzalski Z.	27	166	62
Ster. Michalski N.	35	160	61

Pierwszą nagrodę otrzymała osada [ ] czas ....

Drugą „ „ „ [ ] czas ....

BIEG 16 — godz. 18.45.

Ósemki.
Mistrzostwo Polski.

Bieg o nagrodę ofiarowaną przez p. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prof. Ignacego Mościckiego. Nagroda przechodzi na własność T-wa po trzykrotnem wygraniu.

Zwyc. w 1926 i 1927 r. A. Z. S. Warszawa.
„ „ 1928 i 1929 r. K. W. 04 Poznań.

Startują:

Bydgoskie Tow. Wioślarskie Bydgoszcz. — 5

	wiek	wzrost	waga
1. Braun J.	20	181	75
2. Bronikowski R.	24	173	77
3. Ormanowski B.	24	175	65
4. Schleifer B.	22	180	78
5. Laszkiewicz J.	21	171	73
6. Redlarski K.	24	172	64
7. Bonin J.	22	170	64
8. Grobelny H.	21	170	67
Ster. Brzeziński F.			

Akademicki Związek Sportowy Warszawa. — 12

	wiek	wzrost	waga
1. Ślązak J.	23	187	81
2. Urban S.	23	184	81
3. Sołtan A.	23	187	83
4. Czech Z.	21	187	83
5. Kuryłłowicz	21	184	78
6. Wodziański M.	28	182	78
7. Lisowski T.	23	185	76
8. Poczobut J.	27	178	71
St. Skolimowski J.	22		52

Klub Wioślarski z 1904 r. Poznań. — 14

	wiek	wzrost	waga
1. Jurkowski S.	25	172	70
2. Leporowski W.	23	172	74
3. Tuliszka W.	23	175	72
4. Tilgner D.	26	190	85
5. Tuliszka M.	21	173	72
6. Kasprzak Z.	20	174	73
7. Jachimowicz S.	25	177	70
8. Moschalewicz A.	26	180	70
Ster. Zimny B.	25		58

Pierwszą nagrodę otrzymała osada ☐ czas ....

Drugie miejsce zajęła osada ☐ czas ....

Rok 6. WARSZAWA, 1 SIERPNIA 1930 r. Nr. 10

SPORT WODNY

DWUTYGODNIK, POŚWIĘCONY SPRAWOM
WIOŚLARSTWA, ŻEGLARSTWA i PŁYWACTWA.

NA PROGU DRUGIEGO DZIESIĄTKA LAT.

Wioślarski sport regatowy przeżywa w roku bieżącym datę niemal historycznego znaczenia. Rozpoczynamy bowiem w roku tym drugi dziesiątek lat — w regatach o mistrzostwa Polski.

Nic chyba tak dokładnie nie uprzytamnia nam naszej młodości sportowej, jak właśnie owe pierwsze obchodzone przez nas rocznice. Bo przecież — kraje zagraniczne, z któremi mierzymy się w walkach sportowych, obchodzą setki, a już najskromniej licząc, — wiele dziesiątków lat doświadczenia. My — we wszystkich niemal sportach rozpoczynamy dopiero drugi dziesiątek lat pracy. Nie osiągnęliśmy więc jeszcze przepisowego wieku dojrzałości, wynoszącej dla jednostek 21 lat życia, a przecież — niejednokrotnie już wychodziliśmy zwycięsko z walki nawet z najsilniejszymi.

Wioślarstwo należy u nas do tej nielicznej jeszcze stosunkowo kategorji sportów, które pochwalić się mogą niezrównanemi sukcesami organizacyjnemi na skalę międzynarodową zakrojonemi, a także i poważnemi sukcesami sportowemi, odniesionemi na zagranicznych torach regatowych, a także na torze olimpijskim w Amsterdamie, który jest przecież najwyższej i najbardziej zaszczytnej miary konkurencją sportową. Uświadamiamy sobie w pełni te nasze sukcesy dziś, w chwili rozpoczynania drugiego dziesiątka lat mistrzowskich regat polskich, a zarazem — znajdujemy pełnię wytłumaczenia, że tych sukcesów nie odnieśliśmy więcej, że wiele jeszcze nie zostało zrobione. Bo przecież — dziesięć lat pracy w sporcie to nie jest wiele, szczególniej — jeśli w tym czasie walczy się z ogromnemi trudnościami natury finansowej, jeśli upartym trudem zdobywać trzeba tory regatowe i baseny zimowe, jeśli metody pracy dopiero się kształtują, a doświadczenie nagromadza — dla późniejszych rezultatów.

Kiedy z perspektywy ubiegłych lat dziesięciu rozpatrujemy nasz dorobek sportowy w zakresie sztuki wioślarskiej, — być może — porównywując siebie do innych krajów, większość zawoła: „jacy jeszcze słabi jesteśmy, ileż mamy braków, ile jeszcze pracy jest przed nami". My natomiast odpowiemy: to prawda, wiele pracy jest jeszcze przed nami. Ale ogrom pracy, pracy racjonalnej i wytężonej, jest już za nami, a wypracowany dorobek jest doprawdy bardzo poważny. Czyż nie spotykaliśmy się z podziwem cudzoziemców na zeszłorocznych regatach w Bydgoszczy o mistrzostwa Europy?

Tak. Nie trzeba nigdy zbyt pochopnie, zbyt optymistycznie oceniać swoich zasług i swojej pracy. Ale nie wolno też pracy tej i zasług — lekceważyć. Wolno natomiast i koniecznie trzeba na podstawie zbudowanej przez siebie rzeczywistości wyodrębnić i za wzór postawić wszystko to, co dało rezultaty trwałe i pomyślne, jednocześnie wyrzucić na margines działalności błędy i braki, a w programie działalności na dalszy lat dziesiątek — wstawić odpowiedni zakres pracy.

Drugi dziesiątek lat mistrzowskich regat Polski — rozpoczyna się pod niezbyt pomyślnemi auspicjami. Jesteśmy świadkami kryzysu, przez jaki przechodzi szereg naszych klubów wioślarskich. Kryzys ten przejawia się w postaci — świecenia nieobecnością w regatach. Przyczyna tego stanu rzeczy tkwi w dążeniach reorganizacyjnych szeregu naszych klubów.

Te zapędy reorganizacyjne, charakteryzujące obecnie w wielu wypadkach klubowe życie wioślarskie, dając chwilowo złe auspicje regatowe. Zdaje się, że istota reorganizacji polegać winna na wprowadzeniu ściślejszej i lepszej organizacji pracy treningowej, a zarazem — na pewnem wytworzeniu silniejszego współżycia i współpracy pomiędzy czynnikami, kierującemi pracę w klubach.

Tegoroczne mistrzostwa Polski będą, jak się zdaje, terenem popisów i triumfów osad prowincjonalnych. Stolica, za wyjątkiem A. Z. S-u, odegra w nich minimalną rolę. Życzyć by sobie należało, aby ten stan rzeczy potrwał krótko i aby w roku przyszłym osady stołeczne mogły mieć więcej nieco do powiedzenia w regatach mistrzowskich. Nie możemy bowiem zapominać o tem, że stolica jest najpotężniejszym ośrodkiem ruchu wioślarskiego w Polsce i że już z tej choćby racji ciążą na niej zaszczytne, aczkolwiek ciężkie obowiązki dopracowywania się do stanowiska przodującego.

Na tegoroczne mistrzostwa Polski przybywa w roku bieżącym liczna gromadka wioślarzy-turystów, wędrujących Wiślanym szlakiem do morza polskiego. W gromadzie tej będzie liczna grupa wioślarzy czeskich, którzy już od Krakowa płyną nurtem królowej naszych rzek. Tym sposobem tegoroczne mistrzostwa Polski cieszyć się będą dodatkowym sukcesem, stanowiąc kulminacyjny punkt bieżącego sezonu wioślarskiego pod względem regatowym i turystycznym.

CZECHOSŁOWACCY WIOŚLARZE NA WIŚLE.

W roku ubiegłym po raz pierwszy zawitali na polskie wody czescy wioślarze turyści. Bez zapowiedzi, niespodzianie dla wielu klubów nadwiślańskich, przyjechali z Pragi koleją do Krakowa, aby stąd rozpocząć wielodniową wędrówkę szlakiem królowej polskich rzek — do polskiego morza.

Było ich czterech: Chmelik, Krall, Moravec — z Klubu Wioślarskiego „Slavia" i Ornst z Czeskiego Yacht Klubu. Podróż odbyli dwoma własnemi kanadyjkami, które przywieźli ze sobą. Przyjęcie, jakiego doznali w klubach wioślarskich nad Wisłą i gościnność właściwa polskim wioślarzom — podbiła ich serca. Olśnieni barwną podróżą po Wiśle, syci wrażeń i ujęci czarem polskiej gościnności, wrócili do swego kraju, jako serdeczni przyjaciele Polski, jej rzek i jej wioślarzy.

Wróciwszy, opowiedzieli swym kolegom klubowym, co widzieli u nas, jak wielką i uroczą w swem nieuregulowanem, dziewiczem łożysku jest Wisła, jak ich podejmowano i goszczono w bratnich klubach polskich. Długo snuli swe entuzjastyczne wspomnienia z wędrówki wiślanej. Echa tych wspomnień odbiły się sympatycznie w czasopismach sportowych i w prasie codziennej, wywierając wrażenie bardzo dla Polski korzystne. Pierwsza wyprawa kajakowców na Wisłę stanowiła zatem doskonały środek propagandy polskiej na terenie czechosłowackim.

Dlaczego też Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej, w osobach: konsula, pana doktora Tadeusza Lubaczewskiego i sekretarza konsulatu pana Rudolfa Gillara, widząc dobre wyniki i skuteczność tego rodzaju propagandy, w porozumieniu z miejscowemi czynnikami, kierującemi ruchem kanoistycznym, podjął inicjatywę urządzenia w roku bieżącym znacznie liczniejszej, zbiorowej wycieczki czeskich wioślarzy na Wisłę i na polskie morze. Projekt ten, poparty zachęcającemi relacjami uczestników zeszłorocznej wędrówki, spotkał się w czeskich klubach wodnych z gorącym aplauzem.

Zapowiedź wyprawy czechosłowackiej została przyjęta przez P. Z. T. W. tem życzliwiej, że Referat turystyczny projektował urządzenie w tym samym czasie zbiorowej wycieczki wioślarzy polskich z biegiem Wisły, z okazji dziesięciolecia odzyskania przez Polskę dostępu do morza. Udział w tego rodzaju manifestacyjnej wędrówce polskiej wioślarzy czechosłowackich rozszerzał znacznie ramy projektu, nadając spływowi wiślanemu na morze charakter wybitnie słowiański, tem bardziej, że był również przewidziany współudział kilku wioślarzy z Jugosławji.

W Ministerstwie Skarbu uzyskano pozwolenie na warunkową odprawę celną kanadyjek i namiotów bez pobrania kaucji gwarancyjnej; w Ministerstwie Komunikacji wyjednano 25-cioprocentową zniżkę przy przewozie kanadyjek kolejami polskiemi, dla uczestników zaś — 50-cio procentową zniżkę osobową w drodze powrotnej z Gdańska do Zebrzydowic. Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego również poparły Związek Wioślarski w zabiegach o należyte przygotowanie reprezentacyjne.

Zapomocą okólników i listów nawiązano kontakt z prasą w sprawie propagandy tej manifestacyjnej wędrówki wodnej, z wszystkiemi klubami wioślarskiemi, w sprawie wzięcia w niej licznego udziału, szczególnie zaś — z klubami nadwiślańskiemi, w sprawie zajęcia się gośćmi, oprowadzenia ich po mieście, przygotowania wygodnych, tanich noclegów i zdrowych posiłków.

Imponujący wjazd czechosłowackich kanoistów do Warszawy w otoczeniu warszawskich wioślarzy.

W chwili, gdy piszę te słowa, wycieczka czechosłowacka opuszcza Warszawę. Jej dotychczasowy przebieg był szczęśliwy. W drodze od Krakowa, kanoiści czynili bohaterskie wysiłki, aby na czas zdążyć do stolicy Polski — i zdążyli! Ale wiosłowali nieraz bez przerwy obiadowej do 11 w nocy i spali gdzie wypadło, pod gołem niebem, gdyż nie było czasu i poprostu sił na rozkładanie namiotów. Doznali serdecznego przyjęcia w Krakowie, Sandomierzu i Kazimierzu. Nadmierny wysiłek sympatycznych gości, spowodowany był przedewszystkiem niskim stanem wody na Wiśle i koniecznością omijania rozległych mielizn, oraz przeciwnemi wiatrami i niepogodą. Pozatem — poszczególne tury były trochę za duże dla kanadyjek. Tem większy zaszczyt przypada kanoistom, że przyjechali do Warszawy punktualnie, zgodnie z programem, że pomimo zmęczenia pokazali nam wyścig kanadyjek oglądany po raz pierwszy w Warszawie.

Przyjęcie gości w Warszawie, dzięki zabiegom Komitetu międzyklubowego, z druhem Edw. Vetterem na czele było doskonale zorganizowane i uczyniło jaknajlepsze wrażenie. Wiele łodzi wioślarskich wyruszyło na spotkanie aż poza Górę Kalwarję, prezydjum Komitetu powitało wycieczkę pod Oborami. Wjazd do Warszawy w asyście ogromnej flotyli łodzi wioślarskich wypadł wspaniale. Wieczore mnastąpiła wizytacja klubów i oficjalny bankiet na przystani W. T. W., wydany na cześć gości przez P.Z.T.W., podczas którego witał miłych gości przemówieniem prezes Loth, na które pięknie odpowiedział kierownik wycieczki czechosłowackiej druh Dr. Wojciech Gottfried.

Zwiedziwszy Warszawę i Wilanów wycieczka czeska w towarzystwie wielu załóg polskich wyruszyła we wtorek dn. 29 lipca w dalszą drogę, aby przybyciem swem do Bydgoszczy uświetnić doroczne regaty Związkowe o Mistrzostwo Polski, podczas których urządzą bieg na kanadyjkach.

Po dwudniowym odpoczynku i zwiedzeniu bydgoskich urządzeń wodnych, odpłyną we wtorek dnia 5 sierpnia do Grudziądza odległego o 70 klm., gdzie znajdą ostoję w tamtejszem towarzystwie wioślarskiem „Wisła". Następnie 70 klm. dzielić będzie spływ od przedostatniego etapu w Tczewie, gdzie ma się zaopiekować wioślarzami pan Starosta, Liga Morska i Rzeczna, oraz Kolejowy Klub Wioślarski.

Wreszcie, w czwartek 7 sierpnia dotrze korowód łodzi do kresu wędrówki — do bursztynowych bram Bałtyku i zatrzyma się w Gdańsku. Tutaj uroczyście przyjmie wycieczkę Polski Klub Wioślarski, przy pomocy Komisarjatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej i organizacyj polskich.

W niedzielę 10 sierpnia pojadą wioślarze czescy statkiem zwiedzić Gdynię, z której jako z portu słowiańskiego są także dumni. Z Gdyni udadzą się na Hel, gdzie założą na plaży trzydniowy obóz wypoczynkowy w namiotach. Oby tylko pogoda sprzyjała temu zasłużonemu wypoczynkowi!

W drodze powrotnej, wstąpią kanoiści do Poznania, celem zwiedzenia miasta i Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki. Wstąpią także do Wieliczki, celem zwiedzenia salin, poczem powrócą do swej pięknej ojczyzny, do której niewątpliwie stęsknią się w ciągu swej czterotygodniowej, bezustannej wędrówki po Polsce.

Wspólny wysiłek turystyczny czechosłowackich i polskich wioślarzy, dokonany na dziesięciolecie odzyskania przez Polskę dostępu do morza, będzie nietylko dalszym krokiem rozwojowym wioślarstwa i turystyki wodnej w Polsce, nietylko przyczyni się do skutecznej propagandy spraw polskiego morza, ale także będzie poniekąd stanowił manifestację przyjaźni między obu sąsiedniemi słowiańskiemi narodami — przyjaźni, propagowanej krzepkim wysiłkiem wioślarskich ramion, z pod znaku Orła i Lwa.

Sunących ku polskiemu morzu, wśród osypisk i mielizn wiślanych, miłych gości czeskich wita wioślarstwo polskie całem sercem i na Ich cześć wznosi gromki, radosny okrzyk czeskich wodniaków: Ahoy! i polskie Czołem!

Wł. Grzelak.

Fragment biegu kanadyjek urządzony przez Czechosłowaków w dniu przybycia do stolicy.

Grupa kanoistów czechosłowackich złożyła w Warszawie wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

POLSKI LEANDER CLUB.

Rozłam gnębiący polskie wioślarstwo od lat paru na temat: sport regatowy czy turystyka, musi każdego zastanowić, a ludzie, którzy są zainteresowani w tym problemie z tego czy innego punktu widzenia muszą stwierdzić, że znalezienie drogi wyjścia z obecnej sytuacji jest conditio sine qua non rozwoju polskiego sportu, że się tak wyrażę regatowego. Widzimy, że z roku na rok z programów regatowych ubywa nam jedno lub dwa towarzystwa, a reszta coraz mniej osad wystawia. Jeszcze parę lat temu na regatach warszawskich gościła Łomża i Ostrołęka, w Krakowie startował Kalisz, dziś towarzystwa te nie zgłaszają wcale osad, a pozatem mieliśmy w Warszawie ciekawy objaw, że senjor polskiego wioślarstwa WTW. wystawiło zaledwie jedną jedyną osadę. Nie wchodzimy w przyczyny wewnętrzno-klubowe takiego stanu rzeczy, chodzi nam jedynie o postawienie zasadnicze sprawy. W danym wypadku są dwie możliwości: albo sport regatowy jest rzeczywiście zgubny, jak chcą tego koniecznie niektórzy „sportowcy", albo nie jest szkodliwy lecz pożyteczny i wtedy należy go podźwignąć. Jeżeli jest pożyteczny, to podniesienie może iść albo drogą wewnętrzno-klubową, albo też przez inicjatywę stojącą poza klubem, więc przez PZTW. czy komitety miejscowe.

Dźwignięcie sportu regatowego przez poszczególne kluby staje się z roku na rok trudniejsze, gdyż do „władzy" w klubie często dochodzą ludzie będący bardzo porządnymi i dzielnymi ludźmi, lecz których horyzont myślowy na punkcie sportu jest ciągle jeszcze ograniczony. Ludzie tego typu wychodzą z założenia, że klub sportowy to jest bank, który jest tem lepszy, im więcej ma pieniędzy w kasie. Jeśli taki pan jest „turystą" (n. b. pięciokilometrowe wycieczki co niedzielę), to dochodzi jeszcze jeden argument, mianowicie, jeśli się wyda tysiąc złotych na wyjazd osad regatowych, to wtedy poczucie sprawiedliwości wymaga, aby na turystykę wydać także tysiąc złotych. Czasem, jak się to już zdarzało, cały klub na walnem zebraniu postanawia zrezygnować ze sportu regatowego, a jego zwolenników wykląć, jako szkodliwych społecznie. Zreformowanie takich pojęć, które dają się słyszeć, pod gwarancją w każdym klubie (nawet w tak sportowej Wielkopolsce i Pomorzu ręczę że znajdą się takie głosy, choć nieco mniej liczne), jest zadaniem ponad siły zwłaszcza tych ludzi, których zadaniem nie jest gadanie, ale startowanie w regatach, i zwłaszcza, gdy ich jest o dużo, dużo mniej niż przeciwników.

Jak przy takich sprzyjających okolicznościach wysłać osadę do Bydgoszczy, nie mówiąc już o zagranicy? Wykluczone. Gdybyśmy wszyscy byli przekonani, że przeciwnicy regat i sportu regatowego mają rację popartą naukowemi dowodami o szkodliwości zawodów, to wszystko byłoby w porządku i rzeczywiście należałoby regaty jako takie zlikwidować, ale przecież każdy z nas wie, że tak nie jest, że regaty i trening przynoszą pewne ogólne wartości, jakich nie daje nawet najlepiej ujęta turystyka, jako że dziedziny te są różne. A więc walczymy w imię dobrej sprawy, aczkolwiek szeregi nasze są z roku na rok rzadsze. Nie mniej jednak naszym obowiązkiem jest znalezienie rady i lekarstwa, jak wybrnąć z tej zagmatwanej sytuacji. Zagmatwana jest ona dzięki niekonsekwencji pewnych ludzi, którzy wstępując do klubu sportowego o tendencji

sportowo-regatowej, nie naginają swej imaginacji do jego poziomu, ale za wszelką cenę usiłują zmienić charakter klubu, im najbardziej odpowiadający, nie pomnąc, czy taki charakter odpowiada istocie sportu. Dzisiaj jednak rozpoczynać rugi z klubów na takiej podstawie jest rzeczą niemożliwą, gdyż każdy ma prawo do swego sportu, chodzi więc jedynie o uczciwą tolerancję cudzych przekonań i uwzględnienie zasadniczych cech klubu sportowego, które każdy klub ma wypisane w swych statutach. Niestety o tem się zapomina bardzo często i to na rzecz czysto osobistych wygód. Droga reformy klubów jest uciążliwa i długa, w międzyczasie szeregi regatowców mogą się tak przerzedzić, że nie zostanie ich ani na zarybek. I co wtedy? A dzisiejszy stan rzeczy w klubach pomaga do tego, że zwolenników regat jest coraz mniej. Jeśli zaś odrzucimy regaty, to pozostanie jedynie wypożyczalnia łodzi pod nazwą klubu, a klub pozostanie bez najmniejszych podstaw ideowych do bytowania i stanie się przedsiębiorstwem, którego zadaniem będzie nie dążenie do ogólnej doskonałości sportowej i kształcenie swych członków, lecz jedynie zapewnienie tym członkom bardzo przeciętnej i czasem rozmaicie wykorzystywanej przyjemności spędzenia kilku godzin na wodzie. Niewątpliwie, że i takie postawienie sprawy ma pewne znaczenie dla ogólnego zdrowia i wychowanie fizycznego, niemniej jednak nie każdy może się zgodzić z tak utylitarystycznie pojętą zasadą.

W dociekaniach na ten temat trafiliśmy na wprowadzone niedawno w Niemczech „Renngemeinschaften". Stwierdzić bowiem należy, że i w Niemczech dużo myśli się o podniesieniu poziomu sportu regatowego, lecz czyni się to z innego powodu niż u nas. U nas jest to kwestją bytu sportu, tam kwestją ambicji narodowej. „Renngemeinschaften" nie są jeszcze bardzo popularne, i nie zdarzają się zbyt często, lecz te wypadki, które można było zaobserwować, dopomogły do stworzenia znacznie silniejszych osad, niż to było możliwe dla każdego poszczególnego klubu. I u nas były próby wprowadzenia takich mieszanych osad, z których jedna nawet brała udział w regatach o Mistrzostwo Europy w 1925 r. w Pradze. Próby te jednak nie wyszły na szersze tory, ze względu choćby na nasz partykularyzm i zacofanie, które pozwala odnosić się nam wzajemnie jak do prawdziwych wrogów. Stajemy raczej na stanowisku, że lepiej będzie, gdy nasz sąsiad i my razem nie odniesiemy sukcesu, niż gdyby przypadkiem sąsiad sam odniósł sukces.

W Anglji na czele wioślarstwa kroczy instytucja znana jako Leander Rowing Club. Nie jest to jednak zwyczajny klub wioślarski, jest to raczej klub regatowy, do którego należeć mogą jedynie pierwszorzędne wiosła Anglji. Należenie do tego klubu jest zaszczytem, któremu nikt oprzeć się nie zdoła. Nazwa Leander RC. znana jest na całym świecie jako jeden z najlepszych klubów wioślarskich. W Anglji regulamin regatowy jest tak ułożony, że zawodnik może należeć do kilku klubów wioślarskich i występować w barwach tego klubu, który mu w danej chwili odpowiada. Do Leander Clubu należą zaś wszyscy prawie byli wioślarze z Cambridge i Oxford, kontynuując swą karjerę regatową.

O stworzeniu takiego klubu wioślarskiego o specjalnym celu popierania regat i treningu myśleli u nas już i inni ludzie, żeby tylko wymienić Mistrza Osiecimskiego-Czapskiego, Gordziałkowskiego i kapitana sportowego PZTW. Lenartowicza. Widać więc, że myśl ta jest dobra i znajdzie się szereg jej zwolenników. Polski Klub regatowy mógłby więc powstać, jako osobna grupa o charakterze klubu, ze specjalnem podkreśleniem celu swego istnie-

Przygotowania do wyjazdu z Warszawy czechosłowackich kanoistów.

nia i ograniczeniem działania do popierania regat i sportu zawodniczego. Siedzibą w danym wypadku mogłaby być jedynie Warszawa, co nie wyklucza możliwości należenie do klubu członków z poza Warszawy. Regulamin regatowy PZTW. w danym wypadku musiałby być nieco zmieniony w tym duchu, aby Klub regatowy potraktowany był jako pewnego rodzaju klub ogólny, pod auspicjami Związku, a zatem zawodnik mógłby startować w jego barwach nie występując ze swego macierzystego klubu, do którego mógłby powrócić po ukończeniu treningu i zawodów dla uprawiania wioślarstwa spacerowego czy turystycznego.

Udział członków zamiejscowych musiałby być z natury rzeczy ograniczony, ale np. Klub wiedząc o dobrej osadzie z prowincji, której klub nie może czy nie chce (zdarzają się i takie wypadki), wysłać na regaty zagranicę, mógłby wysłać osadę tę na własny koszt i w barwach klubu regatowego. W tym wypadku korzyść byłaby znacznie większa, gdyż poziom regat na prowincji podniósłby się znacznie. Klub regatowy stojąc bardzo blisko PZTW. i opierając się w swem działaniu o Ministerstwo Spraw Zagranicznych, jako instytucja propagandy polskiego sportu zagranicą, miałby szereg możliwości do poparcia osad zasługujących na to poparcie, zawodnicy zaś nasi, mogliby spokojnie pracować, wiedząc, że praca ich tak czy owak zostanie wykorzystana dla wioślarstwa.

Projekt powyższy oczywiście nie jest idealny i można z nim dyskutować, pamiętając, że w danym wypadku główną rolę odgrywa troska o podniesienie poziomu naszego wioślarstwa regatowego. Klub mógłby także organizować wycieczki celem obserwacji organizacji regat czy treningu zagranicą, organizować kursy dla trenerów itp., wogóle mógłby objąć opiekę nad sportem regatowym w tej mierze, w jakiej Związek nie może.

W. Długoszewski

REGATY WIOŚLARSKIE w POZNANIU
NA JEZIORZE WITOBELSKIEM POD STĘSZEWEM.

„Potrzeba jest matką wynalazków", mógł sobie powiedzieć Poznański Komitet Tow. Wioślarskich po skończonych zawodach na jeziorze Witobelskiem. Wynalazek ten naturalnie, jak każdy, wymaga pewnych ulepszeń, ale jeżeli chodzi o sukces, to należy przyznać, zyskał sobie w zupełności prawo obywatelstwa. Rzece Warcie w samym Poznaniu sprzykrzyło się w tym roku grać w loteryjkę ze swemi faworytami o wygraną na torze, otrzymywaną w zależności od szczęśliwego losu, przyznającego ten lub ów tor zwycięzcy i wyschła do tego stopnia, że udawanie bezstronnych regat na Warcie stało się już niemożliwem. Dlatego też zwyciężyły w tym roku głosy sportowców, którzy podobno już dawniej wskazywali na konieczność przeniesienia regat z Warty na którekolwiek z jezior leżących pod Poznaniem i, sądzimy, zwyciężyły raz na zawsze. W interesie sportu w Poznaniu leży bezwarunkowo, aby ta pierwsza próba pożegnania Warty utrwaliła się raz na zawsze i aby nadal regaty urządzać na temże jeziorze Witobelskiem. Warunki, jakie posiada to jezioro, są rzeczywiście doskonałe. Położone o 20 kilometrów od Poznania, długie na 2.300 mtr. wystarczająco głębokie, jezioro Witobelskie stanowi doskonały teren dla zawodów wioślarskich. Warunki komunikacyjne (ćwierć kilometra od stacji kolejowej Stęszew i prawie tyleż od szosy łączącej Stęszew z Poznaniem), czynią ten nowy tor wioślarski zbliżony do toru w Brdyujściu, znaczny zaś plus stanowi długość toru i sąsiedztwo miasteczka Stęszew, gdzie zarówno ulokowanie zawodników jak i ich zaprowidowanie daje się łatwiej rozwiązać niż w Brdyujściu.

Ponieważ decyzja co do przesienienia regat z Warty na jezioro zapadła zaledwie na 10 dni przed samym terminem regat, trudno było wymagać, aby techniczne przygotowanie regat stało na idealnym poziomie, ale to co zrobiono wystarczy do wyrażenia uznania Poznańskiemu Komitetowi Tow. Wioślarskich, a głównie jego przewodniczącemu, p. Maksymiljanowi Garsteckiemu, również znanemu członkowi Zarządu P. Z. T. W. i jego pomocnikowi p. Sroczyńskiemu za dokonaną pracę i walkę z przeciwnościami. Jeżeli na tem miejscu pozwolimy sobie na parę uwag, to nie w celu krytyki, ale raczej w celu zaproponowania kilku ulepszeń, które istniejące braki będą w stanie usunąć. A więc najpierw urządzenie startu — ustawienie sześciu wątłych łódeczek na starcie nie mogło udać się na wzburzonem jeziorze, daleko racjonalniej byłoby ustawienie dwóch dużych promów, umocowanie ich za pomocą kilku kotwic i przeciągnięcie między niemi wyprężonej linki drucianej, zaopatrzonej w sznurki dla sterników w odpowiednich miejscach, dla stertera należałoby ustawić mniejszą

łódź z tyłu linji startowej i na jej środku. Tory wytknięto zapomocą małych chorągiewek, umieszczonych na korkowych pływakach. Były one wskutek tego zupełnie niewidoczne dla startujących. Należałoby użyć do tego celu większych bakanów, lub, co jeszcze byłoby lepsze, o ile głębokość jeziora pozwoli, wbić w dno wysokie żerdzie zaopatrzone w flagi. Należałoby również uwidocznić linję mety, która była znana tylko sędziom patrzącym przez celownik i umożliwić startetowi porozumiewanie się z sędziami przez telefon. Jeżeli chodzi o wygodę publiczności, należałoby poprawić nieco błotniste i wyboiste drogi dojazdu do toru regatowego, pomyśleć o miejscu postoju dla samochodów i postawić obszerniejszy i lepiej zaopatrzony bufet.

Szalejąca w przedddzień regat wichura z deszczem uniemożliwiła odbycie przedbiegów i sprawiła, że linja startu, złożona z sześciu łódeczek znikła z powierzchni wody, co zmusiło komisję sędziów do powzięcia decyzji urządzenia startów lotnych, na co regulamin P. Z. T. W. pozwala, ale co jest niezmiernie trudnem przy większej ilości łodzi i silnym wietrze. Ta to linja startu budziła poważne zastrzeżenia i była powodem kilku protestów, zresztą słusznie nieuwzględnionych. W sam dzień regat pogoda się nieco poprawiła i obyło się bez deszczu, a silny z początku wiatr pod wieczór nieco osłabł, tak, że ostatnie biegi odbyły się po spokojnej wodzie i doskonale zademonstrowały znakomite zalety jeziora jako toru regatowego.

Niespodziewanie duży był udział publiczności w regatach. Pomimo bardzo niepewnej pogody i dużej odległości od Poznania więcej niż trzy tysiące ludzi mieściło się na trybunach i wytrwało do końca, przyjmując żywy udział w oklaskiwaniu i zachęcaniu swych faworytów. Sprawiła to niewątpliwie umiejętna reklama regat zapomocą barwnych i udanych afiszów, rozlepianych wszędzie gdzie tylko można było, a więc i w okolicznych miasteczkach, ale i pod adresem publiczności w Poznaniu należy powiedzieć, że sport rozumie i ceni, a to jest największą nagrodą zarówno dla zawodników jak i dla organizatorów regat. Z pośród publiczności zauważyliśmy prezydenta miasta p. Ratajskiego, b. wojewodę p. Moskalewskiego, kilku konsulów państw zaprzyjaźnionych, przedstawicieli władz lokalnych w osobie burmistrza miasta Stęszewa i wójta miejscowej gminy. Tym ostatnim panom należ: się słowa serdecznej podzięki i uznania za łaskawe względy i uczynność przy organizowaniu regat.

Podkreślić również należy wielką bezinteresowność i uczynność dzierżawcy jeziora Witobelskiego p. Plucińskiego i poddzierżawcy p. Langego.

Sportowo biorąc regaty jeszcze raz dowiodły wysokiej klasy Klubu Wioślarskiego z r. 1904, który zarówno liczebnie jak i jakościowo pobił wszystkie rekordy. Najważniejsze biegi dnia zostały wygrane czysto i bez zastrzeżeń przez załogi tego klubu, a i w drugorzędnych biegach sukcesy były nie bez znaczenia. Bydgoskie Tow. Wioślarskie stawiło się licznie i mężnie walczyło o palmę pierwszeństwa, niestety szczęście w tym dniu nie bardzo dopisało dzielnym Bydgoszczanom. Ciekawie i dobrze zaprezentowała się dwójka podwójna Tow. Wioślarzy „Tryton" w Poznaniu, jek również jej szlakowy p. Włodarczak, jest nadzieja, że ujrzymy ich na mistrzostwach Polski w Bydgoszczy i będziemy świadkami dalszych sukcesów. W pozostałych klubach postęp pod względem ilości członków jak również pod względem wyszkolenia jest znaczny i daje rękojmię, że w przyszłości nieraz i te kluby będą miały ważne słówko do powiedzenia. W biegach pań Poznański Klub Wioślarek dowiódł swej bezsprzecznej wyższości nad innemi klubami damskiemi, dzielnie i wytrwale walczyły z nim Kaliszanki, bijąc załogę damską A. Z. S-u w Poznaniu.

Ujemną cechą dnia było masowe wycofywanie się zawodników od uczestnictwa w biegach. Może przyczyną tego była niepewna linja startu i silna fala na torze, w każdym razie takie tracenie ducha i usuwanie się od współzawodnictwa, nie wystawia wioślarzom zbyt chlubnego świadectwa.

Rezultaty regat były następujące:

BIEG I. **Ósemki młodszych:**

1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 7 min. 14$^4/_5$ sek. Osada: S. Jachimowicz, M. Jakubowski, W. Bernard, S. Kaniewski, W. Piotrusiński, R. Rataj, K. Lis, Z. Robaszkiewicz, N. Budziński (st.).
2. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, czas 7 min. 25$^2/_5$ s.
3. Klub Wioślarski „Gryf" w Bydgoszczy.
4. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton".

BIEG II. **Jedynki młodszych:**

1. Tow. Wioślarzy „Polonja", Poznań, czas 10 min. 14$^1/_5$ sek. W. Turek (walkover).
2. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" (niestart.).

Zwycięska ósemka Klubu Wioślarskiego z 1904 r. na jeziorze Witobelskiem.

BIEG III. **Dwójki półwyścigowe podwójne** (nieklas.):
1. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", czas 10 min. $17^1/_5$ sek. Osada: Z. Sell, E. Domański, A. Śniatała (st.).
2. Tow. Wioślarzy „Polonja", Poznań, czas 10 min. $22^4/_5$ sek.
3. Akademicki Zw. Sportowy, Poznań.

BIEG IV. **Czwórki wagi lekkiej:**
1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 9 min. $06^3/_5$ sek. Osada: Z. Dybalski, W. Dybalski, M. Budziński, M. Musiał, B. Zimny (st.).
2. Bydgoskie Tow. Wioślarskie (niestart.).

BIEG V. **Czwórki:**
1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 8 min. 19 sek. Osada: S. Jurkowski, D. Tilgner, W. Tuliszka, W. Leporowski, N. Budziński (st.).
2. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", czas 8 min. 39 sekund.
3. Bydgoskie Tow. Wioślarskie (niestart.).
4. Akademicki Zw. Sportowy, Poznań (niestart.).
5. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań (niestart.).

BIEG VI. **Czwórki nowicjuszy:**
1. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, czas 8 min. $16^1/_5$ sek. Osada: L. Leśniewski, T. Szrajda, I. Otto, W. Trojanowski, B. Drewek (st.).
2. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 8 min. $22^3/_5$ sek.
3. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton".
4. Towarzystwo Wioślarzy „Polonja", Poznań.
5. Klub. Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz (niestart.).

BIEG VII. **Dwójki podwójne:**
1. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", czas 7 min. $07^2/_5$ sek. Osada: A. Włodarczak, M. Radzimski.
2. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 7 min. $20^4/_5$ sekundy.

BIEG VIII. **Czwórki bez sternika:**
1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 8 min. 38 sek. Osada: H. Budziński, Z. Kasprzak, M. Tuliszka, J. Mikołajczak.
2. Bydgoskie Tow. Wioślarskie (niestart.).
3. Klub Wioślarski „Gryf" Bydgoszcz (niestart.).
4. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań (niestart.).

BIEG IX. **Czwórki młodszych:**
1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 7 min. $27^2/_5$ sek. Osada: S. Jachimowicz, M. Jakubowski, W. Bernard, S. Kaniewski, N. Budziński (st.).
2. Akademicki Zw. Sportowy, Poznań, czas 7 min. 33 sekund.
3. Bydgoskie Tow. Wioślarskie.
4. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton" (niestart.).
5. Tow. Wioślarzy „Polonja", Poznań (niestart.).
6. Klub Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz (niestart.).

BIEG X. **Czwórki półwyścigowe pań** (tor 1200 mtr.):
1. Poznański Klub Wioślarek, czas 7 min. $54^3/_5$ sek. Osada: J. Stróżniakówna, W. Zandecka, H. Gawrońska, J. Hamlinżanka, B. Rotnicka (st.).
2. Towarzystwo Wioślarek, Kalisz, czas 8 min. 43 s.
3. Akademicki Zw. Sport., Poznań, czas 9 m. $01^3/_5$ s.

BIEG XI. **Jedynki:**
1. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", czas 8 min. $54^1/_5$ sek. A. Włodarczak.
2. Klub Wioślarski Toruń, czas 9 min. 31 sek.

BIEG XII. **Ósemki nowicjuszy:**
1. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, czas 7 min. $08^3/_5$ s. Osada: Z. Dziadosz, T. Szrajda, L. Leśniewski, L. Zieliński, T. Hęciak, W. Deplewski, I. Otto, W. Trojanowski, B. Drewek (st.).
2. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton", czas 7 min. 09 sek.
3. Klub Wioślarski „Gryf", Bydgoszcz.
4. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań (niestart.).

BIEG XIII. **Czwórki półwyścigowe:**
1. Akademicki Zw. Sportowy, Poznań, czas 8 min. 21 sek. Osada: S. Wieczorek, J. Piestrzyński, A. Walkowiak, S. Peczke, L. Petrykowski (st.).
2. Tow. Wioślarzy „Polonja", Poznań, czas 8 m. 22 s.
3. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 8 m. 23 s.
4. Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań.
5. Towarzystwo Wioślarzy „Polonja", Poznań.
6. Wojskowy Klub Wioślarski, Poznań.
7. Poznańskie Tow. Wioślarzy „Tryton".

BIEG XIV. **Ósemki:**
1. Klub Wioślarski z r. 1904, Poznań, czas 6 min. $14^1/_5$ sek. Osada: S. Jurkowski, W. Leporowski, W. Tuliszka, D. Tilgner, M. Ziętkiewicz, Z. Kasprzak, M. Tuliszka, A. Moschalewicz, B. Zimny (stern.).
2. Bydgoskie Tow. Wioślarskie, czas 6 min. $28^3/_5$ sek.
3. Akademicki Zw. Sportowy, Poznań, czas 6 m. 40 s.

J. Bojańczyk

Zwycięska osada Poznańskiego Klubu Wioślarek na jeziorze Witobelskiem.

Publiczność z wielkiem zainteresowaniem przyglądała się regatom na jeziorze Witobelskiem.

TABELA PUNKTACYJNA P. Z. T. W.

Regaty Międzyklubowe Poznańskie

Rodzaj łodzi	Klub z 1904 r. Poznań	B. T. W.	„Tryton" Poznań	A. Z. S. Poznań	Polonja Poznań
Osemki młodszych . .	18	—	—	—	—
Jedynki młodszych . .	—	—	—	—	4
Czwórki lekkiej wagi .	10	—	—	—	—
Czwórki	15	—	7½	—	—
Czwórki nowicjuszy .	5	10	—	—	—
Dwójki podwójne . .	—	—	9	—	—
Czwórki bez sternika .	17	—	—	—	—
Czwórki młodszych. .	10	—	—	5	—
Jedynki	—	—	6	—	—
Ósemki nowicjuszy. .	—	18	—	—	—
Czwórki półwyścigowe	—	—	—	7	3½
Ósemki	27	—	—	—	—
Razem . .	102	28	22½	12	7½

Zestawienie rezultatów osiągniętych na regatach w Płocku, Warszawie, Bydgoszczy i Poznaniu

1. Poznań z 1904 r. 170½
2. B. T. W. 130½
3. A. Z. S. Warszawa 65
4. Włocławek. 30
5. Tryton Poznań 22½
6. W. T. W. 14
7. A. Z. S. Poznań 12
8. O. W. S. K. 10
9. Wisła — Warszawa 8½
10. Polonja Poznań 7½
11. Chełmża 7
12. Płock 6
13. Toruń 5
14. Wojskowy Klub W. Warszawa 3½
15. Kol. K. W. 3½

NADESŁANE KSIĄŻKI

INŻ. EUGENJUSZ LENARTOWICZ. **Podręcznik Wioślarstwa Regatowego.** Warszawa, 1930. Główna Księgarnia Wojskowa.

Ubogą naszą literaturę sportową, szczególniej w dziale wioślarstwa, wzbogaciło cenne dziełko pod wyżej wymienionym tytułem. Już sama osoba autora tej pracy, znana w świecie wioślarskim ze swej gruntownej wiedzy fachowej, sumiennej i bystrej obserwacji i pełnej oddania pracy na polu sportu wioślarskiego daje pełną rękojmię wartości tego dzieła dla adeptów szlachetnej sztuki wiosłowania. Autor niezmiernie treściwie i zwięźle ujął w ramach niewielkiej broszury całokształt potrzebnych wiadomości z dziedziny wioślarstwa regatowego, unikając niepotrzebnego urzeładowania szczegółami technicznemi, a zajmująca treść czyni książeczkę tę przyjemną lekturą nawet dla niewioślarzy.

Dalszą zaletą tej książki jest unikanie przez autora tego wszystkiego, co mogłoby dać powód do polemiki. Stwierdzone przez naukę i życie niezbite prawdy, uzupełnione bystrą i bezstronną obserwacją własną wypełniają karty książki i czynią ją godną polecenia bez zastrzeżeń każdemu, kto zasób posiadanych wiadomości pragnąłby rozszerzyć i pogłębić. Wreszcie charakterystyczną cechą jest bijące w oczy umiłowanie traktowanego przedmiotu i sentyment dla kilku poprzedników na polu piśmiennictwa wioślarskiego.

W końcu kilka słów pod adresem wydawcy. Przemysł graficzny w Polsce stoi dość wysoko i napewno zdolny byłby do lepszych reprodukcyj załączonych w książce ilustracyj, niż te, jakie w książce Inż. Lenartowicza umieszczono.

Książka inż. Lenartowicza stanowi niezmiernie cenny nabytek dla całego wioślarstwa w Polsce i napewno doczeka nowych uzupełnionych wydań.

J. B.

Zwycięska czwórka Klubu Wioślarskiego z r. 1904 na jeziorze Witobelskiem.

POLSKI ZWIĄZEK
TOWARZYSTW WIOŚLARSKICH
WARSZAWA, FOKSAL 19

KOMUNIKAT

Mistrzostwa Europy.

Kluby, które przewidują, że ich osady mogą być zakwalifikowane do wyjazdu, winny zawczasu przygotować po 2 fotografje każdego zawodnika i poczynić zawczasu odpowiednie starania, zwłaszcza u władz wojskowych, aby nie było z tego powodu zwłoki.

Termin zgłoszeń upływa 5 sierpnia r. b. Przedbiegi rozpoczynają się w Leodjum 15 sierpnia r. b. Wysyłka łodzi musi nastąpić wszystkich klubów łącznie niezwłocznie po Regatach Związkowych.

Podręcznik wioślarstwa regatowego.

Kapitan Związkowy Inżynier Eugenjusz Lenartowicz opracował podręcznik Wiośl. Regatowego, którego brak tak bardzo dawał się odczuwać. Każdy wioślarz powinien się w powyższy podręcznik zaopatrzyć, zwłaszcza, że cena jego jest bardzo przystępna, Zł. 1.50. Wydawnictwo Bibljoteczki Sportowej, Główna Księgarnia Wojskowa w Warszawie, ulica Nowy Świat Nr. 69. Komitet Wykonawczy wzywa do rozpowszechniania podręcznika.

1% od Imprez Sportowych na rzecz Z. Z.

Przypomina się Komitetom Międzyklubowym i Klubom, że od organizowanych Regat Międzyklubowych i propagandowych należy się na rzecz Z. Z. od dochodu brutto bez względu na dochodowość Regat, przekazywać 1% niezwłocznie po odbyciu się regat. Wszystkie sporty od imprez na rzecz Z. Z. ten skromny odsetek wpłacają i wioślarstwo nie może pozostać w tyle, zwłaszcza, że rozchodzi się o koszty nieznaczne. Wzywa się organizatorów regat, które się już odbyły o niezwłoczne dopełnienie tego obowiązku o ile nie został już wykonany.

Opłaty kolejowe za transport łodzi.

Związek otrzymał nieoficjalną wiadomość, że od 1-go sierpnia 1930 r. na skutek poczynionych starań minimum wagi dla transportów łodzi sportowych z 3000 klg. ma być obniżone do 1000 klg. Związek w dalszym ciągu domaga się, aby minimum wynosiło 500 klg.

Ponadto komunikujemy, że Ministerstwo Komunikacji zawiadomiło Dyrekcje Kolejowe depeszą Nr. 1838 z dnia 15.VII 1930 r., że zezwala przy przewozie łodzi na regaty związkowe stosować taryfę ulgową, poz. 37 aneksu za wagę rzeczywistą najmniej 500 klg. od każdej łodzi.

W ten sposób przy ekspedycji jednej lub kilku łodzi koszty przewozu znacznie się obniżą.

Regaty w Grodnie.

W Grodnie 3.VIII odbędą się regaty wioślarskie o mistrzostwo Grodna. W regatach tych wezmą udział wioślarze z Wilna, którzy obsyłają licznie swych zawodników.

Turystyka wodna.

Z Lublina Bystrzycą wyruszyli trzej wioślarze lubelskiego klubu wojskowego Unja: Jerzy Korwacki, Aleksander Mirosław i Tadeusz Baranowski w podróż łodzią dokoła Polski. Trasa prowadzi Bystrzycą — Wieprzem — Wisłą — Bugiem — Kanałem Królewskim — Prypecią — Szczarą — Niemnem — Kanałem Augustowskim poczem Narwią do Wisły, a następnie Wieprzem i Bystrzycą z powrotem do Lublina. Wyprawa potrwa około miesiąca. Łódź została zbudowana przez samych sportowców.

*

Czwórka młodych sportowców łódzkich: Ejsner, Thiele, Greyer i Peipp udała się na dwóch składakach z Tomaszowa Pilicą i Wisłą do Gdańska, przez Nowe Miasto, Mniszów, Warszawę, Płock, Włocławek, Toruń, Grudziądz i Tczew. Cała podróż udała się wspaniale i przeszła bez jakichkolwiek wypadków.

*

Trzech wioślarzy poznańskich z K. W. 1904 (R. Wachowiak, J. Kajkowski i R. Gromadziński) wyruszyli na dwójce klepkowej „Goplana" na wycieczkę turystyczną szlakiem wodnym: Poznań — Berlin — Paryż — Le Havre, następnie okrętem do Gdyni, skąd znów łodzią przez Bydgoszcz do Poznania. Wycieczkę zorganizował Poznański Komitet Towarzystw Wioślarskich z okazji Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki.

*

W ostatnich dniach zakończyła się duża i trudna wycieczka Wil. T. W.: Ciechanowicza W., Urbana M. i Jawniszki. Wioślarze ci odbyli wycieczkę płynąc Wilją i Rybczanką aż do słupów granicznych. Ogółem przewiosłowano 640 klm.

Druga łódź z AZS.: Misiewiczówna J., Bejnar L., Jasieński D. i Bielkowicz Piotr jechali Wilją, Żejmianą i Łokajem do jeziora Łokaja, który graniczy się z Litwą.

*

Wyprawa AZS. Wileńskiego do Stambuła dotarła już do Budapesztu i jedzie dalej przez Belgrad, Bukareszt i Sofję do Stambuła. Trudności, jakie napotykają dzielnych akademików zmusiły ich do opóźnienia paru dni w dopłynięciu do Budapesztu.

*

Wycieczka kajakowców warszawskich przybyła już do Constanzy, kończąc w ten sposób swą wspaniałą podróż. Szczegóły wycieczki opisane będą w jednym z najbliższych zeszytów.

Wycieczka wioślarzy Klubu Poznańskiego z r. 1904 z Poznania — Berlin — Paryż — Le Havre.

STULETNI JUBILEUSZ KRÓLEWSKIEGO SZWEDZKIEGO KLUBU ŻEGLARSKIEGO.

Królewski Szwedzki Klub żeglarski (Szwedzki Yacht Klub) został założony w r. 1830 przez 13 szwedzkich sportsmanów z Lordem Stewardem Bar. Flemingiem na czele. Niemal niezwłocznie ówczesny następca tronu ks. Oskar (późniejszy król Oskar I) wyraził życzenie objęcia patronatu nad nowym klubem i na skutek jego interwencji król Karol XIV nadał klubowi prawo używania nad literami klubu S. S. S. królewskiej korony w r. 1832. Pierwszym komandorem klubu był admirał hrabia Cronstedt, obecnym zaś komandorem jest Chamberlain Rolf von Heidenstam. Klub liczy 1.900 członków (190 kobiet). Liczba zarejestrowanych w klubie jachtów dosięga 500. Panujący obecnie w Szwecji król Gustaw V jest patronem Klubu, zaś następca tronu Gustaw Adolf honorowym Prezesem Komitetu. Należy zaznaczyć, że jak JKM. król Gustaw V tak i następca tronu Gustaw Adolf w czasie uroczystości w Stockholmie i w Sandhamnie mieli na sobie uniform Klubu. Jeżeli wspominam o tem, to w celu skonstatowania, jaką wagę przypisują w Szwecji działalności Klubu i jakie stanowisko pośród społeczeństwa Szwecji Klub zajmuje.

W związku z przypadającym w r. b. stuletnim jubileuszem Zarząd K. S. S. S. rozesłał do wszystkich Yacht Klubów całego świata zaproszenia przyjęcia udziału w uroczystościach i w regatach w Sandhamnie, położonym w odległości 3 — 4 godzin jazdy parostatkiem od Stockholmu przy ujściu na morze, gdzie znajduje się siedziba Klubu. Odległość ta od miasta nikogo nie przeraża i nie wywołuje utyskiwań członków, jak to ma, niestety, miejsce w Warszawie, gdzie 10 krotnie mniejsza odległość od siedziby Yacht - Klubu Polski wywołuje niezadowolenie.

Zaproszenie na powyższe uroczystości otrzymał Zarząd Yacht - Klubu Polski w terminie nieco spóźnionym, ponieważ zaproszenie doszło do Warszawy via Oddział Morski Y. K. P. w Gdyni.

Komandor Yacht - Klubu Polski
Mec. Wacław Szadurski z upominkiem dla Szwedzkiego Królewskiego Klubu Żeglarskiego.

Biorąc pod uwagę wyjątkową uroczystość 100-letniego jubileuszu jednego z najstarszych Yacht-Klubów i doceniając znaczenie, jakie posiada K. S. S. S. i sport żeglarski w Szwecji, Zarząd Y. K. P. nie wątpił, że zjazd na uroczystości będzie b. liczny i że, przeto, obecność Y. K. P. a faktycznie Polski, jest konieczną, bowiem nieobecność mogła by być nie tylko ze względów sportowych źle tłumaczona, lecz i politycznych. Powyższe zostało na miejscu najzupełniej wyraźnie skonstatowane; a faktyczna niemożebność uczestniczenia w regatach ze względu na stan morskiego taboru Y. K. P. była niepowetowaną szkodą, bowiem bandera Y. K. P. powinna była być obecną w Sandhamnie. Przyjaźni nam przedstawiciele Yacht-Klubów innych państw wskazali mi na to, zaznaczając, że powinniśmy na rok przyszły zorganizować regaty w Gdyni bez wielkiej pompy chociażby w zakresie skromnym, lecz uczynić to należy. Trudności związane z wyjazdem i z wysłaniem jednego tylko przedstawiciela Y. K. P. w mojej osobie dzięki poparciu M. S. Z. i zakup upominku (statuetka rycerza rzymskiego nad pokonanym przeciwnikiem dłuta W. Bielińskiego, roboty p. W. Wabia-Wabińskiego) zostały szczęśliwie pokonane i w dn. 11 lipca, czyli niemal w ostatniej chwili, bowiem uroczystości w Stockholmie były wyznaczone na 14 lipca, wyjechałem via Berlin — Sassnitz— Tralleborg.

Podróż okrężna jest mało ciekawa, ponieważ południowa część Szwecji mało się różni od północnych kresów Polski, lecz klimat i gleba muszą być łagodniejsze i lepsze (pszenica i buraki). Tylko przejazd z Sassnitz do Tralleborga z całym składem pociągu oprócz parowozu na statku-promie w ciągu 4 godzin jest ciekawszą.

W poselstwie zastałem na moje imię paczkę zaproszeń, programów, etc. Wydawnictwa pierwszorzędne i wyczerpujące, co wskazuje na nadzwyczajną organizację. Zawarte w programie dane potwierdziły pogląd, że uroczystości zapowiadają się wyjątkowo i że zjazd jest b. liczny.

W Sandhamnie na regatach były reprezentowane 61 Yacht-Klubów z taborem 201 jachtów należących do 14 państw. Najliczniej pod względem ilości klubów, rzecz oczywista, były reprezentowane Szwecja i Norwegja, posiadające, zapewne, największą ilość Yacht-Klubów. Potem Niemcy, Francja z M-me Heriot (Yacht „Petite Aile IV"), Stany Zjednoczone, Anglja, Belgja, Danja, Holandja, Italja, Finlandja, Łotwa, Grecja i Hiszpanja. Były reprezentowane kluby „Club de Regatas de Valparaiso" i „Habana Yacht Club". Oprócz jachtów sportowych szereg klubów i sportsmanów posiadał własne jachty parowe.

Widok w Sandhamnie był rzeczywiście imponujący. Przed siedzibą Klubu stały zszeregowane 201 jachtów uczestniczących w regatach z banderami 61 klubów. Niezliczona ilość jachtów nieuczestniczących w regatach stały, lub pruły wody zatoki, przy wyspach i wysepkach. Naprzeciwko Klubu stały zakotwiczone jachty parowe i ogromny parowiec „Kungsholm", przeznaczony dla uczestników regat, którym to parowcem brać żeglarska zjechała do Stockholmu na 14 lipca, bowiem największe parowce pośród szer dochodzą do Stockholmu. Pogoda była słoneczna. Wiatr nie zawsze dopisywał. Regaty trwały od 3 — 20 lipca. Codziennie od godz. 10—11 rano do 5—6 pp. startowały różne klasy ubiegając się o szereg nagród. Widok defilady w otwartem morzu 200 jachtów jest bajeczny.

Uroczystości w Stockholmie zaczęły się 14 o godzinie 3 min. 15 pp. w sali „Consert Hall" w obecności JKM. króla Gustawa V i rodziny. Delegaci klubów umieszczeni byli na estradzie, zaś król z rodziną w pierwszym rzędzie krzeseł. Hymn, fanfary, przemówienia komandora K. S. S. S. i parę przemówień delegatów, poczem sekretarz kpt. Isberg (Prezes Izby Handlowej Szwedzko-Polskiej) wywoływał poszczególnych delegatów imiennie, ogłaszając nazwę klubu, a delegat wręczał komandorowi K. S. S. S. upominek przy oklaskach zebranej publiczności. Ogólną wesołość wywołał upominek jednego z klubów w postaci ogromnego imbryka miedzianego, który wniosło dwoje ludzi. Upominek Y. K. P. wyróżniał się pośród innych, które stanowiły zwykłe puhary, lub tace ze srebra, wskutek czego był umieszczony na samym środku stołu w Klubie i w sali „Stockholms Town Hall". Po skończonej uroczystości w „Consert Hall" zostałem w liczbie kilku komandorów przedstawiony JKM. królowi Gustawowi V.

O 6 min. 15 w Niebieskiej Sali „Stockholms Town Hall" odbył się jubileuszowy bankiet i bal w obecności następcy tronu Gustawa Adolfa, książąt i księżniczek. Miejsce miałem wyznaczone przy pierwszym stole. Ilość uczestników dochodziła do liczby 1.100 osób. Przemawiali: następca tronu i komandor K. S. S. S. Następca tronu wygłosił dłuższe przemówienie niestety po szwedzku, wspominając o pierwszych sportsmanach szwedzkich — wikingach. Po skończonym bankiecie następca tronu z rodziną oglądał upominki w osobnej sali zgrupowane na stole, gdzie prezent Y. K. P. umieszczony był na środku stołu. Następnie odbył się bal po którym jachtsmani uczestniczący w regatach udali się na statek „Kungsholm" i odpłynęli do Sandhamnu.

Brak czasu nie pozwolił mi na pobyt w Stockholmie i Sandhamnie do końca regat i uczestniczyć przy rozdawnictwie nagród. Wyjechałem 18 wieczorem do Noorrköpingu (port handlowy o 2 godz. drogi od Stockholmu) i w sobotę pp. na statku „Wilno" wyszliśmy via Gdynia.

W rezultacie pobytu na uroczystościach jubileuszowych K. S. S. S. należy zaznaczyć, że konieczność uczestnictwa była zasadniczo niedostatecznie doceniona. Należało wysłać nietylko delegata, lecz i jacht z załogą w celu uczestnictwa w regatach. Być może nawet warto było skierować cudowny okręt „Dar Pomorza" do Sandhamnu z kilkudziesięciu członkami nie tylko Y. K. P., lecz żeglarzami i innych klubów, bowiem zaznajomienie się z organizacją regat o takim poziomie i takim rozmachu stanowiłoby niesłychanej wagi dla sportu żaglowego dzieło, nie mówiąc o tem, że „Dar Pomorza" można pokazać i sportsmani 61 klubów i 14 państw napewno zgłosili by chęć obejrzenia go, co miałoby ogromne znaczenie.

Organizacja uroczystości i regat były bez zarzutu. Należy stwierdzić to tem bardziej, że zjazd był wyjątkowo liczny, a ilość samych uczestników regat musiała przekraczać 1.000 osób, które musiały być umieszczone w Sandhamnie — malutkiej osadzie nadmorskiej. Stockholm w ciągu dwuch tygodni żył pod znakiem K. S. S. S Wydawnictwa wszystkich kierunków politycznych przepełnione były zdjęciami z regat, z pobytu króla w Sandhamnie, gdzie ten ostatni w dniu 15 lipca złożył swój podpis na kamieniu przed Klubem niezwłocznie wykuty i wyzłocony. Król i następca tronu uczestniczyli w uroczystościach w mundurach klubowych, jak to już zaznaczyłem. Publiczność i społeczeństwo, okazujące wielkie uszanowanie Panującemu i Jego rodzinie wykazuje je bez żadnej uniżoności, a na terenie Klubu król i następca tronu są więcej członkami Klubu i kolegami, niż rodziną panującą w Szwecji. Przyjazd JKM. Gustawa V do Sandhamnu zaznaczył się tylko obecnością 4 policjantów, z których każdy mógłby uchodzić za okaz olbrzyma. Jacht królewski niewielkich rozmiarów zawitał do przystani K. S. S. S. bez żadnej eskorty. Przypuszczam, że tak jest wszędzie na terenie całej Szwecji.

Na zakończenie stwierdzam, że ten, kto zwiedzi Szwecję, nie będzie żałował straconego czasu, aczkolwiek życie jest drogie, bowiem 1 korona równa się 2 zł. 39 gr., na rynku zaś 1 złoty i 1 korona jednakową niemal wartość mają.

Wacław Szadurski, komandor Y. K. P.

Fragment z jubileuszowych regat żeglarskich w Sandhamnie.

Zawody Międzynarodowe pływackie w Krakowie.

Zawody pływackie Makabi w Krakowie zgromadziły na starcie kluby: Friesen Hindenburg — E. K. S. Katowice, Cracovię, Hakoah Bielsko, Makabi. Mecz piłki wodnej reprez. Krakowa przeciwko Friesen przyniósł zwycięstwo krakowianom w stosunku 6:2 (3:1). Wyróżnili się z drużyny Krakowa: Kot, Ritterman, Trytko, Goldstein, z Friesen — Bluszcz.

3 x 100 m. styl zmienny: 1) Friesen 4:15,1. 2) Makabi (Kraków).

100 m. st. dow. pań: 1) Sandberżanka (Mak.) 1:37,8. 2) Feuereisen (Hak.) 1:43.

100 m. st. klas. pań: 1) Reicherówna (Hak.) 1:44,8. 2) Lipnerówna. 3) Mehlerówna.

100 m. st. klas. chłopców: 1) Weiss (Fr.) 1:30,4. 2) Ramza (Cr.). 3) Trammer (Fr.).

5 x 50 m. st. dow.: 1) Friesen 2:43. 2) Cracovia o 3 mtr. 3) Hakoah.

W sztafecie 4 x 200 m. stylem dowolnym dla panów, sztafeta Cracovii, w składzie: Gryglewski, Litwin, Rouppert, Kot, pobiła rekord polski o 20 s., uzyskując czas 11:28. Czasy pojedyńcze: Gryglewski 3:04, Litwin 2:56, Rouppert 2:47, Kot 2,41.

Skoki panów: 1) Sieńkowski (Cr.) 114,60 — cyfra miejsc: 5. 2) Hoof 105.58 — cyfra miejsc 10.

50 m. st. dow. dla dziewcząt: 1) Krusz (Fr.) 47. 2) Domańska (Hak.) 54.4. 3) Kolischerówna (Mak.).

100 m. nawznak: 1) Karliczek (E. K. S.) 1:25,4. 2) Bluszcz (Fr.) 1:31.8. 3) Selinger (Hak.).

3 x 100 m. st. zm. dla pań: 1) Hakoah (Mehlerówna, Reicherówna, Feuereisen) 5:29,1.

100 m. nawznak dla chłopców: 1) Ginter 1:35,2. 2) Trammer.

5 x 50 st. dow. dla chłopców: 1) Cracovia 3:08. 2) Wisła. 3) Makabi.

Sztafeta EKS. która zdobyła pierwsze miejsce w czasie 2:56 — została zdyskwalifikowana.

100 m. styl dowolny panów: 1) Heuser (Fr.) 1:13,1. 2) Kramer. 3) Braciejowski (Hak.).

50 m. styl dowolny dla chłopców: 1) Duray (EKS) 31:1. 2) Kartka (Fr.). 3) Pawlitzky.

Długodystansowe mistrzostwo Polski.

P. Z. P. organizuje w dniu 3 sierpnia r. b. wielkie zawody pływackie w Gdyni. Dnia tego rozegrane zostaną w porcie gdyńskim długodystansowe zawody o mistrzostwo Polski dla panów i pań, trasa która wytyczona została od Basenu Prezydenta wzdłuż Wybrzeża Wilsona (590 mtr.). W zależności od stanu pogody dystans mistrzostw wahać się będzie od 3 do 5-ciu klm. W tym samym czasie zostanie zakończony w Gdyni wielki bieg pływacki Hel — Gdynia (Małe Morze) oraz rezegrany międzynarodowy konkurs skoków do wody.

Zawody pływackie w Sopotach.

Dnia 27 lipca r. b. odbyły się w Sopotach zawody międzynarodowe, w ramach których odbył się mecz Gdańsk — Poznań.

W roku ubiegłym Poznań przegrał tylko 10-ma punktami, tym razem jednak poniósł porażkę b. dotkliwą, mimo, że wyniki swe poprawił. Złożyły się na to postępy Gdańszczan i fatalne warunki terenowe, które zdezorjentowały naszych zawodników. Wskutek braku sznurów na torach, Lisewski naprzykład kołował, tracąc parę sekund.

Organizacja zawodów przedstawiała obraz rzadkiego rozgardjaszu i chaosu.

W drużynie poznańskiej zawiedli przedewszystkiem skoczkowie. Waterpoliści - samouki grali stosunkowo nieźle. Wyróżnił się bojowy Lisewski.

Najpiękniejszą atrakcją zawodów był start szeregu pierwszoklasowych skoczków niemieckich ze słynnym Luberem na czele.

Wyniki techniczne:

Sztafeta 3 x 100 metrów trzema stylami: 1) Gdańsk 4:10,6. 2) Poznań o 20 m. wtyle.

Sztafeta 10 x 50 m. st. dow.: 1) Gdańsk 5:32,8. 2) Poznań — 6:03,0.

Sztafeta 4 x 100 m. st. klas.: 1) Gdańsk — 6:06,9. 2) Poznań — 6:21,2.

100 m. st. dow.: 1) Kiebart (G.) — 1:11,6. 2) Klatt (G.) — 1:13,2. 3) Laubuscher (G.) — 1:16,4. 4) Lisewski (P.) — 1:18,5. 5) Grabiec (P.) — 1:20,6. 6) Lewandowski (P.) — 1:23.

Skoki z trampoliny: 1) Schmeisser (G.) — 3 p. 2) Mieliński (Gd.) — 4 p. 3) Maciejewski (P.). 4) Grabiec (P.). 5) Korsch (G.). 6) Matuszewski.

Mecz watr-polo: Gdańsk — Poznań 7:1 (4:1). Honorową bramkę dla Poznania uzyskał Klewenhagen.

Ogólna punktacja: Gdańsk — 166 p., Poznań 87 p.

Wiedeńscy pływacy w Polsce.

Pływacy Hakoah (Wiedeń) przyjeżdżają do Polski na początku sierpnia. Hakoah będzie gościem Hakoahu Bielsko, Makabi Kraków, Makabi Warszawa i ŻASS. Warszawa. We wszystkich tych miastach rozegrają waterpoliści wiedeńscy szereg spotkań z powyższemi klubami. W Warszawie prócz tego odbędzie się mecz piłki wodnej pomiędzy AZS-em a Hakoahem.

Pływackie mistrzostwa Krakowa.

W dniach 12 i 13 lipca rozegrane zostały doroczne zawody pływackie o mistrzostwo Krakowa, wyniki których były następujące:

Panowie:

100 mtr. st. dow.: 1) Rouppert (Cr.) 1:12,2; 2) Soldinger (M.) 1:14,2; 3) Litwin (Cr.). Kot nie startował.

200 mtr. st. dow.: 1) Rouppert (Cr.) 2:53,9; 2) Litwin (Cr.) 2:59; 3) Ritterman (M.) 3:08.

400 mtr. st. dow.: 1) Litwin (C.) 6:31,9; 2) Rouppert (C.).

1500 mtr. st. dow.: 1) Rouppert (C.) 27:20.

200 mtr. st. klas.: 1) Ritterman (M.) 3:22; 2) Paully (C.) 3:26,3; 3) Singer.

100 mtr. nawznak: 1) Soldinger (M.) 1:36.

Skoki: 1) Sieńkowski, 2) Skwarczyński.

Sztafeta 5 × 50 mtr: 1) Cracovia 2:51,2; 2) Makabi, 3) Wisła.

Sztafeta 4 × 200 mtr.: 1) Cracovia 11:44; 2) Makabi 13:36.

Sztafeta 3 × 100 mtr. st. zmienny: 1) Makabi. 2) Cracovia.

Panie:

100 mtr. st. dow.: 1) Sandberżanka (Mak.) 1:35.6; 2) Feilgutówna, 3) Minikówna.

400 mtr. st. dow.: 1) Feilgutówna (M.) 8:23,4; 2) Weinrebówna 9:44,5; 3) Juroniczówna (M.).

200 mtr. st. klas.: 1) Feilgutówna (M.) 3:53,9; 2) Minikówna 4:21; 3) Weinrebówna.

100 mtr. nawznak: 1) Schönfeldówna (M.) 1:52,4; 2) Voglerówna (M.); 3) Mandelbaumówna.

5 × 50 mtr.: Makabi 4:06,3.

3 × 100 mtr. stl zm.: Makabi.

Klasa II i junjorzy:

Panowie:

100 mtr.: 1) Goldstein (M.) 1:22,4; junjorzy: Pawełek (C.) 1:24. W przedbiegu Krakowiek (C.) miał 1:23; 100 mtr. nawznak: Krakowiak 1:52,9; 400 mtr.: Krakowiak 7:28; 200 mtr. st. klas.: Katz (M.) 3:45; junjorzy: Ramza (C.) 3:44.6. Sztafeta 3 × 100 mtr. junjorów: 1) Cracovia 5:00.6; 2) Makabi II.

Panie:

100 mtr.: Voglerówna (M.) 1:57; 200 mtr. st. kl.: Minikówna 4:19; 3 × 50 mtr.: Makabi 2:57.2.

Drużynowo wygrała Makabi przed Cracovią i Wisłą.

Pływactwo w Krotoszynie.

Wyniki zawodów pływackich w Krotoszynie były następujące:

100 mtr. st. dow.: 1) Lisewski (Unja, Poznań) 1:13, 2) Richter (U. Poznań); 400 mtr. st. dow.: 1) Kratochwila (AZS., Warszawa), 2) Lisewski (U.) o 30 mtr. w tyle; 200 mtr. st. klas.: 1) Kratochwila. Panie: 100 m. st. dow.: Kaczmarkówna (Unja); 400 mtr. st. dow.: 1) Kaczmarkówna; 200 mtr. st. klas.: 1) Antoniewiczówna (U.) 4:13.

Pływackie mistrzostwa Śląska.

Rozegrane w Giszowcu 19 i 20 lipca zawody pływackie o mistrzostwo okręgu śląskiego przyniosły 3 rekordy polskie i 10 rekordów okręgowych. Oto wyniki zawodów:

Panowie:

100 mtr. st. dow.: 1) Hallor 1:15.4; 2) Pawlik 1:18,2. 200 mtr. st. dow.: 1) Karliczek 2:44,2, 2) Hallor 3:03,8; 400 mtr. st. dow.: 1) Karliczek 6:04, 2) Skowronek 7:08; 1500 mtr. st. dow.: 1) Schwam 28:37, 2) Jurczyk 29:29; 100 mtr. nawznak: 1) Karliczek 1:34,2, 2) Kalka 1:36,4; 200 mtr. st. klas.: 1) Kaputek 3:10,2 (rek. polski), 2) Nowak 3:21. 3 × 100, 4 × 200 i 5 × 50 mtr.: E. K. S. 4:19, 12:30,4 i 2:49,2. Skoki: 1) Maerz, 2) Schwam i Musioł.

Panie:

100 mtr. st. dow.: 1) Raschodorfówna 1:32, 2) Jarkulisówna; 400 m. st. dow.: 1) Schmidtówna 8:02, 2) Ficówna 8:03; 1500 mtr. st. dow.: 1) Schmidtówna 31:39, 2) Ficówna 31:44; 100 mtr. st. klas.: 1) Jarkulisówna 1:37,2 (r. pol.); 200 mtr. st. klas.: 1) Jarkulisówna 3:31,2 (r. pol.), 2) Ficówna 3:43,2; 100 mtr. nawznak: 1) Kajzerówna 1:48, 2) Ficówna 1:56; Skoki: Lindnerówna i Klausówna; 3 × 100 mtr.: EKS. 5:24,4, 2) PKS.; 5 × 50 i 4 × 100 m.: Giszowiec 3:56 i 7:04.

Water-polo: EKS. — Stadjon 8:0; SKLA — Giszowiec 4:0.

Drużynowo wygrał Giszowiec przed EKS., Siemianowice i SKLA.

Zawody pływackie w Siemianowicach.

W Siemianowicach rozegrane zostały zawody pływackie, które dały następujące wyniki:

100 mtr. st. dow. panów: 1) Walter 1:14; 2) Włoch 1:19,4; 3) Orliczek 1:26,8.

200 mtr. st. klas. panów: 1) Nowak I. 3:13; 2) Sojka 3:18; 3) Śliwiok A. 3:20,4; 4) Śliwiok R. 3:29,2.

100 mtr. nawznak panów: 1) Frania 1:28,6; 2) Machowski 1:31,4; 3) Barbarowski 1:47,4.

Skoki panów (te same, co na mistrzostwa śląskie) razem 9: 1) Breguła 93,68 p.; 2) Ziaja 91,44 p.; 3) Nowak II. 86,74 p.; 4) Wallach 73,74 p.

Skoki pań (jak wyżej) razem 6 skoków: 1) Klausówna 59,08 p.; 2) Makoszówna 47,60 p.

200 mtr. st. dow. panów: 1) Walter 3:01; 2) Jurczyk 3:01,4; 3) Orliczek 3:19.

Nurkowanie: 1) Orliczek 50 mtr.; 2) Szenfelder 48 mtr.; 3) Śliwiok 33 mtr.

400 mtr. st. dow. panów: 1) Jurczyk 6:42,4; 2) Śliwiok A. 7:05; 3) Sojka 7:06; 4) Frania 7:12.

50 mtr. st. dow. panów.: 1) Walter 0:31,2; 2) Włoch 0:33,8; 3) Jurczyk 0:35,8.

Trójbój panów (5 skoków, 100 mtr. dow., skok wdal na głowę): 1) Breguła 4 p. (60,60 p. 100 m. = 1:30,6; wdal 9,75); 2) Ziaja 5 p. (56,86 p. 100 m. = 1:34,4; wdal 9,40 m.); 3) Nowak II 9 p. (49,80 p. 100 m. = 1:44; wdal 7.60 m.).

Trójbój pań: 4 skoki, 100 m. klas., skok wdal na głowę: 1) Klausówna 4 p. (47,56 p. 100 m. = 2:01; wdal 11,50 m. (!); 2) Makoszówna 5 p. (37,60 p. 100 m. = 1:47,6; wdal 11.20 m. (!)

Pływackie mistrzostwa Poznania.

Rozegrane w połowie lipca zawody pływackie o mistrzostwo Okręgu poznańskiego wykazały, że poziom pływactwa w Wielkopolsce podniósł się tak jakościowo jak i ilościowo. Najlepszym zawodnikiem okazał się doskonały crawlista Lisewski. W drugiej klasie osiągnięto szereg bardzo obiecujących rezultatów.

Oto wyniki poszczególnych konkurencyj:

Panowie:

100 mtr. st. dow.: 1) Lisewski (U.) 1:11,5 (rek. okr. o 4,3); 3) Lewandowski (S.) 1:17,3; 3) Grabiec (P. T. P.) 1:18.

200 mtr. st. dow.: 1) Lisewski (U.) 2:51,7 (rekord okr. pobity o 11,3); 2) Richter (U.) 3:16,8.

400 mtr. st. dow.: 1) Lisewski (U.) 6:27,5 (rek. okr. o 2,1); 2) Kaniewski (PTP.) 7:02,4.

1500 mtr. st. dow.: 1) Lisewski (U.) 26:06,1 (rek. okr. o 4:08,9 poprawiony); 2) Kaniewski (PTP.) 27:40; 3) Wesołowski (I. S. V.) 27:55,3.

100 mtr. nawznak: 1) Antoniewicz (U.) 1:44; 2) Schramm (U.) 1:45,2.

200 mtr. st. klas.: 1) Kaniewski (PTP.) 3:18 (rek. okr.); 2) Wesołowski (I. S. V.) 3:26,8.

Sztafeta 5 × 50 mtr.: 1) Unja 3:06,1 (w przedbiegu 3:01,8 rek. okr.); 2) PTP.

Sztafeta 4 × 200 mtr.: 1) Unja (Schramm, Kubicki, Richter, Lisewski) 13:10 (rek. okr. o 33,6); 2) P. T .P. 14:05,4.

Sztafeta 3 × 100 mtr. st. zmiennym: 1) P. T. P. 4:40; 2) Unja II. W przedbiegu sztafeta Unji ustanowiła nowy rekord okr. w czasie 4:33, z powodu zmylenia toru przez Laskowskiego została jednak zdyskwalifikowana.

Skoki z trampoliny: 1) Maciejewski 112,23; 2) Grabiec 87,22; 3) Cieślak 84,98.

Skoki z wieży: 1) Grabiec (PTP.) 62,62; 2) Maciejewski 60,04; 3) Matuszewski 57,32.

Panie:

100 mtr. st. dow.: 1) Szulzówna (S. V.) 1:45,6 (rek. okr. pobity o 4 sek.); 2) Krauzówna (Sok.) 1:54,1.

400 mtr. st. dow.: 1) Kreischmanówna (S. V.) 8:30; 2) Kaczmarkówna (U.) 8:45,9.

1500 mtr. st. dow.: 1) Kretschmanówna (T. Schwimverein) 33 m. ,rek. okr. lepszy o 2,06 od poprz.); 2) Kaczmarkówna (U.) 33:45,8; 3) Walkowiakówna (A. Z. S.) 34:28,2.

100 mtr. nawznak: 1) Blümelówna (S. V.) 2:01; 2) Kreischmanówna (S. V.) 4:06,2; 3) Kaczmarkówna (U.) 4:08,2.

Sztafeta 5 × 50 mtr. st. dow.: 1) S. V. (Lanżanka, Łopaczykówna, Kreischmanówna, Blümelówna, Szulzówna) 4:30 (czas pobity o 0,2 od rek. okr. Unji); 2) Unja I 4:41,2.

Sztafeta 4 × 100 mtr. st .dow.: 1) S. V. (Szulzówna, Blümelówna, Lanżanka, Kreischmanówna) 7:51 (rekord okr.); 2) Unja I.

Sztafeta 3 × 100 mtr. st. zmiennym: 1) S. V. (Kreischmanówna, Blümelówna, Szulzówna) 5:57,8; 2) Unja I 6:05,3.

Wyniki II klasy:

Panowie: 100 mtr. st. dow.: Grabiec (PTP.) 1:19: 100 mtr. nawznak: Schram (U.) 1:47,2; 200 mtr. st. dow.: Lewandowski (S.) 3:14,2; 200 mtr. st. klas.: Wojtkowiak (PTP.) 3:36,6; 400 mtr. st. dow.: Matuszewski (W.) 7:05,6; 50 mtr. st. dow. old boye: Herbery (S. V.) 51 sek.; 100 mtr .st. klas. old boye: Herbery (S. V.) 1:57,8; 100 mtr. st. klas. chłopców: Matysiak 1:48; skoki: Pomecki; 1500 mtr.: Zawieja (W.) 28:29,4.

Panie: 100 mtr. st. dow.: Szulzówna (S. V.) 1:53,4; 100 mtr. nawznak: Antoniewiczówna (U.) 2:06,9; 200 m. st. klas.: Kaczmarkówna (U.) 4:03,6; 400 mtr. st. dow.: Kaczmarkówna (U.) 8:45,5; 50 mtr. st. dow. dziewcząt: Szulzówna (S. V.) 44 sek (rek. okr. o 1,6 popr.); 100 mtr. st. klas. dziewcząt: Szulzówna (S. V.) 2:16,1; 1500 mtr.: Lange (TSV.) 35:12.

Wyniki water-polo: Unja — P. T. P. 4:0; H. S. P.— Warta 3:3; Unja — Warta 9:0; P. T. P. — S. V. 2:1; P. T. P. — Warta 3:1; S. V. — H. C. P. 5:0 w. o.; Unja — S. V. 3:2; P. T .P. — H. C. P. 5:0 w. o.; Unja — H . C. P. 10:0; S. V. — Warta 4:0. Punktacja: 1) Unja 8 pkt. (4 gry, 26:2); 2) P. T. P. 6 pkt. (4 gry, 10:6); 3) S. V. 4 pkt. (4 gry, 8:18); 4) Warta, 5) H. C. P.

W ogólnej puknktacji zwyciężyła Unja 768 pnuktami przed S. V. i P. T. P.

Pływackie mistrzostwa Pomorza.

Wyniki zawodów pływackich o mistrzostwo Pomorza były następujące:

Panowie: 100 m. st. dow.: Grochowski (K. S. Kopernik) 1:23,2 (nowy r. okr.). 2) Raciniewski (BKP). 3) Lisiecki (BKP).

100 m. st. klas.: Klewenhagen (K. W. Wisła) 1:41. 2) Baczyński (Sok. I, Grudziądz). 3) Szybowicz (Sok. III, Bydg.).

100 m. nawznak: Byczyński (Sok. III, Bydg.) 1:53,4 2) Szybowicz (Sok. III, Bydg.).

200 m. st. dow.: Grochowski (K. S. Kopernik) 3:22,4 (walkover).

200 m. st. klas.: Klewenhagen (K. W. Wisła) 3:52,2. 2) Butlewski (Sok. I, Grudziądz). 3) Dzięgielewski (Sok. III, Bydg.).

400 m. st. dow.: Urbański (BKW) 7:52,2. 2) Kępiński (BKP). 3) Butlewski (Sok. I, Grudz.).

1,500 m.: 1) Kontny (Sok. I Grudz.) 36:47,8 (reszta zawodników wycofała się).

4 x 100 m.: Bydg. Klub Pływacki w czasie 9:36,8 (walkover).

3 x 100 m. st. zmiennym: 1) Sokół III, Bydg. w czasie 5:41. 2) B. T. W.

4 x 200 m. st. dow.: Bydg. Kl. Pływacki 15:16.

Panie: 100 m. st. dow.: Żókówna (TKS., Toruń) 2:10.

100 m. st. klas.: Hamulska (BKW) 2:03,3.

200 m. st. klas.: Hamulska (BKW) 4:27.

400 m. st. dow.: Żókówna (TKS., Toruń) 9:57,8.

1500 m.: Urbańska (Sok. żeń., Grudz.) 45:56.

Zawody o mistrzostwo okręgu Cieszyńskiego.

Naskutek decyzji Zjazdu Delegatów P. Z. P., wszystkie kluby na terenie Śląska Cieszyńskiego zostały wydzielone z okręgu Śląskiego i utworzono samodzielny Cieszyński O. Z. P.

W r. b. zostały po raz pierwszy rozegrane mistrzostwa nowego okręgu 13 lipca r. b. w Cieszynie i 20 lipca r. b. w Bielsku przy udziale 3 klubów: Hakoah, B. B. S. V. i Swimming Club Cieszyn i przy dość licznym udziale zawodników, bo około 60. Wyniki naogół nieszczególne. Na osłabienie wyników wpłynęła, słaba forma Braciejowskiego, który przez długi czas był nieczynny, na skutek złamania ręki i abstynencja Mehlerówny w wielu konkurencjach. W bardzo słabej formie jest też zeszłoroczna mistrzyni Polski Reicherówna. Podkreślić należałoby tylko wszechstronność Schnatzkówny, mistrzyni Polski w skokach, która jak się okazuje potrafi zająć czołowe miejsca w sprincie (100 m.) jak i na długich dystansach (1500 m.). Szkoda, że nie jest rozgrywany u nas w Polsce wielobój pływacki, gdzie zajęłaby Schnatzkówna napewno pierwsze miejsce.

Wyniki techniczne:

I-szy dzień.

100 m. dow., panowie, II klasa: 1) Mentzel (Sw. Cl.) 1:21,6. 2) Oblug (Sw. Cl.) 1.22,4.

100 m. dow., panie, II klasa: 1) Feuereisenówna (Hak.) 1:40,6. 2) Frischer (Sw. Cl.) 1:58,6.

100 mtr. nawznak, panowie: 1) Loewinger (Hak.) 1:33,2. 2) Selinger (Hak.) 1:38,6.

100 mtr. nawznak, panie: 1) Krumholzówna (Hak.) 2:03,4.

100 mtr. nawznak, panowie, II klasa: 1) Frischer (Sw. Cl.) 1:39,8. 2) Holer (Sw. Cl.) 1:41,4.

200 m. dow., panowie: 1) Krause (B. B. S. V.) 3:05,4. 2. Braciejowski (Hak.) 3,15,4.

200 m. klas, panie: 1) Reicherówna (Hak.) 3:43,6.

200 klas., panowie, II klasa: 1) Polak (Hak.) 3:32,9. 2) Tramer (Hak.) 3:42,2.

1500 m. dow., panowie: 1) Schirn B. B. S. V.) 32:00,8. 2) Nowak (B. B. S. V.) 32:52.

1500 m., panie: 1) Mehlerówna (Hak) 31:27,6 (najlepszy czas uzyskany w r. b. w Polsce). 2) Schnatzkówna (B. B. S. V.) 40:17. (Ciekawa rzecz, że Mehlerówna uzyskała czas lepszy od zwycięscy w konkurencji męskiej).

Sztafeta 5 x 50, dow., panowie: 1) Hakoah I 3:04. 2) Swimming Club 3:08,4. 3) Hakoah II 3:17.

Sztafeta 3 x 100, st. zm., panowie: 1) Hakoah I 4:32,4. 2. B. B. S. V. 4:44,8. 3) Hakoah II 4:47,4.

Sztafeta 3 x 100, st. zmiennym, panie: 1) Hakoah 5:33,6 (czas słaby ze względu na brak Mehlerówny).

II-gi dzień.

100 m., dow., panie: 1) Feuereisenówna (Hak.) 1:41,2. 2) Lipnerówna (Hak.) 1:49,6. 3) Schnatzkówna (B. B. S. V.) 1:51,6.

100 m., dow., panowie: 1) Krause (B. B. S. V.) 1:18,1. 2) Braciejowski (Hak.) 1:18,2 (o dłoń).

200 m., klas., panowie: 1) Polak (Hak.) 3:21,6. 2) Ruszyn (B. B. S. V.) 3:29,2 (wyniki świetne o ile zważyć, że obydwaj zawodnicy mają nieżej 16 lat).

400 m. dow., panowie, II klasa: 1) Braciejowski II (Hak.) 8:24,4. 2) Karbel (Hak.) 8:32.

400 m., dow., panowie: 1) Krause (B. B. S. V.) 6:33. 2) Braciejowski (Hak.) 6:51,2 (przez cały czas prowadzi Braciejowski i słabnie dopiero przy finiszu).

100 m., klas., chłopcy do 14 lat: 1) Kulka (Hak.) 2:02,4. 2) Polak II (Hak.) 2:05,8.

100 m., dow., chłopcy do 14 lat: 1) Feuereisen (Hak.) 2:01. 2) Hamerman (Hak.) 2:07.

Sztafeta 3 x 30 m.: 1) Hakoah (chłopcy) 1:46,2. 2) Hakoah (dziewczęta) 2:15.

Sztafeta 4 x 100, dow., panie: Hakoah 7:28,3 (bez Mehlerówny).

Skoki z trampoliny: Panowie: 1) Dr. Robinson (Hak.) punktów 428,1(6). 2) Crista (B. B. S. V.) punktów 386,6(9).

Panie: Schnatzkówna punktów 368,7(5).

Water-Polo: Hakoah — Swimming Club 10:0 (6:0), sędzia p. Stefko. Zupełna przewaga Hakoahu, który nawet nie starał się o dalsze powiększenie wyniku cyfrowego.

Hakoah — B. B. S. V. 5:5 (2:2), sędzia p. Dorn. Odznaczył się Selinger. Hakoah osłabiony brakiem Braciejowskiego i Löwingera.

B. B. S. V. — Swimming Club (5:0) valc-over.

W ostatecznej punktacji zwyciężył Hakoah 1065 punktów przed B. B. S. V 479 p. i Swimming Club 162 punkty. Nie startowały w mistrzostwach kluby D. F. C. „Sturm” Bielsko i ǒ P. Strzelców Podhalańskich.

Międzynarodowe zawody w Krakowie.

W Krakowie rozegrane zostały międzynar. zawody pływackie z udziałem Niemców śląskich.

Oto wyniki:

100 mtr. nawznak: 1) Karliczek (EKS.) 1:25,4.

100 mtr. st. dow.: 1) Hauser (Zabrze) 1:13,1, 2) Kremer (Zabrze), 3) Braciejowski.

100 mtr. st. dow. pań: 1) Sandberżanka 1:37,8.

100 mtr. st. klas. pań: 1) Reicherówna 1:44,8.

5 × 50 mtr.: 1) Friesen (Zabrze) 2:43, 2) Cracovia, 3) Hakoah.

3 × 100 mtr. st. zmiennym: 1) Friesen 4:25,1.

4 × 200 mtr.: 1) Cracovia 11:28 (rekord polski).

Pływackie mistrzostwa Lwowa.

Mistrzostwa okręgu lwowskiego w pływaniu dały następujące wyniki:

Panowie: 100 mtr.: 1) Jałowy 1:15; 400 mtr: 1) Jałowy 6:39,7, 2) Bunzel; 1500 mtr.: 1) Bunzel 29:34,4; 100 mtr. nawznak: 1) Sulik 1:39,4; 200 mtr. st. klas.: 1) Nowicki 3:52,6, 2) Mozołowski; 3 × 100 mtr.: 1) Pogoń 4:34,8, 2) Pogoń II; 5 × 50 mtr.: 1) Pogoń 2:44,2; 4 × 200 mtr.: 1) Pogoń 12:53,4; 4 × 50 mtr.: 1) Pogoń 2:11; skoki: 1) Kremer.

Panie:. 100 mtr.: 1) Szczerbówna 1:38,8; 200 mtr.: 1) Szczerbówna 3:36,4; 400 mtr.: 1) Szczerbówna 7:56,6, 2) Bartmańska; 1500 mtr.: 1) Bartmańska 41:10,4; 100 mtr. nawznak: 1) Szczerbówna 1:54,4; 200 mtr. st. klas.: 1) Kohlerówna 5:07,2; 3 × 100 mtr.: 1) Pogoń 8:06,6.

Drużynowo wygrała Pogon 353 p. przed Lechją 142 p. i Hasmoneą 121 pkt.

W piłce wodnej Pogoń pokonała Lechję 11:0, a drużyna kombinowana grała z Hasmoneą na remis 1:1.

Mistrzostwa stolicy w water-polo.

Do mistrzostw Warszawy w waterpolo zgłosiło się AZS., ŻASS, Makabi i Polonja. AZS. wycofał się jednak w ostatniej chwili.

Pierwszy mecz wygrał ŻASS, bijąc niezasłużenie, głównie z winy sędziego, w osłabionym składzie grającą Polonię 6:4. W dn. 27 lipca odbył się drugi mecz, w którym Polonja odniosła zdecydowane zwycięstwo nad Makabi 6:0.

Wojskowe zawody pływackie.

W dn. 26.VII odbyły się na pływalni przy ul. Łazienkowskiej zawody pływackie o mistrzostwo szkół podchorążych zawodowych przy udziale Szkoły Inżynierji, Piechoty, Artylerji, Lotnictwa i Sanitarnej. 1000 mtr. st. dow.: 1) Terlecki (San.) 21:43 sek., 2) Sobczyk (Piech.), 3) Rychliński (Inż.). 100 mtr. st. dow.: 1) Jarmołowicz (Ar.) 1:28 sek., 2) Terlecki, 3) Fliński (Piech.). Sztafeta 5×50 mtr.: 1) Szk. Podch. Piechoty 3:29 sek., 2) Szk. Inż., 3) Szk. Sanitarna. Rozdania nagród dokonał mjr. inż. Macherski. Nadto odbył się bieg 300 mtr. dla pięciobojówców nowoczesnych: 1) Małyszko 5:38, 2) Szupenka 5:55 sek., 3) Koprowski 6:30 sek., 4) Kiesewetter 6:50 sek.

Jazda na wodoplanach za motorówkami cieszy się wśród pływaków wielkim powodzeniem.

Mistrzostwa Warszawy w klasie B.

Na pływalni P. Z. P. odbyły się zawody pływackie o mistrzostwo Warszawy w kl. B. Zawody dały wyniki:

Panowie: 100 mtr. st. dow.: 1) Olszewski (AZS.) 1:19,3; 2) Skwarski (Polonja), problematyczne zwycięstwo Olszewskiego nad rywalem, który bodaj pierwszy dotknął mety. 100 mtr. nawznak: 1) Smoderek (Polonja) 1:39,1. 200 mtr. st. klas.: 1) Kestenberg (AZS.) 3:26. 400 mtr. st. dow.: 1) Donderkiewicz (AZS.) 6:18, 2) Szymończak (Polonja). 4 × 200 mtr. st. dow.: 1) A. Z. S. 13:08 w składzie: Moritz, Donderkiewicz, Olszewski, Malanowicz; 2) Polonja. 3 × 100 mtr. st. zmiennym: 1) Polonja 4:43,2 w składzie: Smoderek, Szymańczak, Skwarski; 2) Makabi. Skoki wieżowe: 1) Smoderek (Polonja), 2) Remiszewski (AZS.), z trampoliny: 1) Smoderek (Polonja), 2) Remiszewski (AZS.), 3) Noskiewicz. Rewelacją okazał się w skokach bardzo utalentowany Smoderek, za pierwszym startem bijąc w pięknym stylu wicemistrza i reprezentanta Polski.

Panie: 100 mtr. nawznak: 1) Matysiakówna (Polonja) 1:51,2. 200 mtr. st. klas.: 1) Goworkówna (Sława) 4:08,3. 400 mtr. st. dow.: 1) Święcińska (AZS.) 8:19. 3 × 100 st. zmiennym: 1) Polonja (w składzie: Matysiakówna, Walendziakówna, Felsówna). Pozatem rozegrano szereg wyścigów chłopców i dziewcząt.

POLSKI ZWIĄZEK PŁYWACKI
WARSZAWA, SZOPENA 15, m. 1
TEL. 276-22 KONTO P.K.O. 5.828.

KOMUNIKAT URZĘDOWY NR. 5.

1. **Zmiany personalne.** Na stanowisko Sekretarza PZP. dokooptowano p. Stanisława Andrzejewskiego. Na miejsce p. Kotkowskiego, którego mandat wygasł wobec wyjazdu na stałe z Warszawy, dokooptowano Dr. Stanisława Wyżykowskiego. Na czas nieobecności w Warszawie Viceprezesa p. Semadeniego, zastępuje go Dr. Raskin.
2. Poleca się towarzystwom związkowym udzielać prawa wstępu na zawody członkom Związku Dziennikarzy Sportowych.
3. Przypomina się klubom o obowiązku nadsyłania do PZP. sprawozdania z każdych organizowanych przez klub zawodów w ciągu tygodnia od daty zawodów. Sprawozdanie winno zawierać między innemi ogólną listę startujących i wyniki wszystkich zawodników.
4. **Inspektorzy Okręgowi.** Zarząd PZP. postanowił wysyłać do poszczególnych okręgów inspektorów, których zadaniem będzie przeprowadzanie rewizji ksiąg kasowych, sekretarjatu i ogólnej działalności OZP. O terminie inspekcji zawiadamiane będą OZP. i kluby okręgu na 3 dni naprzód.
5. Podaje się do wiadomości, że termin mistrzostw Polski długodystansowych przesunięty został na dzień 3 sierpnia, a to wobec absolutnej niemożliwości urządzenia zawodów w pierwotnie proponowanym terminie.
6. **Ostatni termin zgłoszeń** do Mistrzostw Polski ustanawia się jak następuje: Zawody główne: 7 sierpnia. Mistrzostwa water-polo: 20 sierpnia.
7. Zatwierdzono rekord polski: Karolina Raszdorfówna, 100 mtr. st. dow. 1:28,0, Zabrze (Hindenburg) dnia 25 maja 1930 r., tor długości 25 mtr.

Kursy pływackie w stolicy.

W ciągu ostatnich 6-ciu tygodni kursy pływackie okr. urzędu wych. fiz. ukończyło z wynikiem dodatnim 582 osoby, oprócz specjalnych kursów CIWF i Policji Państw. Tę olbrzymią ilość pływaków wykształcono na 22 kursach dla młodzieży i dorosłych ze wszystkich sfer. Każdy absolwent kursu umie pływać stylem grzbietowym i piersiowym oraz utrzymywać się przez czas dłuższy na wodzie. Z ogólnej liczby 582 osób 227 nauczono crawla i podstawowych skoków do wody.

Dn. 22.VII rozpoczął się na pływalni przy ul. Łazienkowskiej kurs dla przodowników pływackich, organizowany wspólnie przez P. Z. P. i okr. urząd w. f. Wykładowcami kursu są: trener niemiecki Schulz, kpt. Meissner i wachm. Szelestowski. Po ukończeniu tego kursu, absolwensi otrzymają prawo samodzielnej pracy instruktorskiej.

Pływanie w Wilnie.

Na zakończenie kursu pływackiego urządzono zawody pływackie dla absolwentów kursu i dla członków klubów pływackich. Wyniki osiągnięto naogół dosyć słabe.

100 mtr. styl dowolny: 1) Makrak 1:47, 2) Januszkiewicz 1:48, 2) Augustynowicz 1:52.

300 mtr.: 1) Januszkiewicz 6:28, 2) Augustynowicz 6:33, 3) Makrak 6:33,6.

300 mtr. w konkurencji klubowej: 1) Wolski 6 min., 2) Głuszenko (Pogoń), 3) Arlukiewicz.

100 mtr. styl klasyczny: 1) Bengis 1:35, 2) Piotrowski, 3) Dygutis.

100 mtr. styl dowolny: 1) Malawko 1:44, 2) Andrzejewski.

Kurs był prowadzony przez p. Baranowskiego przez cały miesiąc i odbywał się na przystani Wil. T. W.

Nowa punktacja mistrzostw pływackich.

Komisja sportowa PZP. postanowiła zachować na następne pięciolecie dotychczasową zasadę punktacji w mistrzostwach drużynowych Polski, która próbę w ubiegłym pięcioleciu doskonale wytrzymała i okazała się bardzo pożądanym czynnikiem, zachęcającym kluby do pracy i wysiłku.

Co do punktacji mistrzostw okręgowych natomiast, wychodząc z założenia, że tutaj trzeba będzie kłaść największy nacisk na popularyzację sportu, o której kluby za mało myślą, postanowiono wprowadzić zmiany. Zgodnie mianowicie z wnioskiem Poznańskiego OZP. wprowadzono punktację ogólną nietylko dla konkurencyj mistrzowskich, ale również dla zawodów klasy II, III, młodzików i kategorji starszych, odbywających się w ramach mistrzostw okręgu. Przyjęty jest spółczynnik następujący: klasa trzecia, młodzicy i starsi otrzymują punkty normalne (13, 8, 5, 3, 2, i 1 za pierwszych sześć miejsc), klasa II otrzymuje punkty podwójne i klasa I-sza (mistrzowska) — potrójne. W ten sposób wprawdzie punktacja będzie nieco zawiła i wyjdą dość poważne sumy, jednak da to dokładny obraz pracy klubu i jego wszechstronności. Przy tym systemie zajdzie wiele niespodzianek i przesunięć, gdyż towarzystwa, które dotąd trzymały się na czele okręgu dzięki paru indywidualnym talentom (lub jednemu tylko talentowi, jak w r. ub. A. Z. S. lwowski przez Kota), będą musiały ustąpić miejsca klubom wszechstronnym i posiadającym narybek.

Pozatem nowa ta punktacja zmusi wreszcie związki okręgowe do urządzania konkurencyj dla klas niższych, dla młodzików i dla starszych, czego dotąd nie czyniły.

Cena ogłoszeń: 1 strona zł. 300, 1/2 strony zł. 155, 1/4 str. 80, 1/8 strony zł. 45, w tekście o 50% drożej.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI, WARSZAWA, GALERJA LUXENBURGA, SENATORSKA 29. — TEL. 70-56.
Prenumerata „Sportu Wodnego" wraz z dodatkiem „Sport Zimowy" wynosi Zł. 20.
Prenumerata „Sportu Zimowego" Zł. 4.
Rękopisów nie zwraca się. Konto w P. K. O. Nr. 6013.

REDAKTOR i WYDAWCA: *MIECZYSŁAW MAJCHER.*

Drukarnia: Piotr Pyz i S-ka, Warszawa, Miodowa 8. Tel. 74-09.

BANK M. STADTHAGEN
Sp. Akc.
BYDGOSZCZ

Załatwia wszelkie tranzakcje bankowe.

Polskie Składaki

dwuosobowe, 500 cm. długie, 90 cm. szerokie, waga kompletu 19 kg. Zastrzeżenie Gł. Urz. Pat. Nr. 1022.

Żądać oferty:

„MEWA"
Pierwsza w Polsce Wytwórnia
Łodzi Składanych
MIŁOSŁAW, WIELKOPOLSKA.

PROGRAM REGAT

MIĘDZYSZKOLNYCH
I MIĘDZYKLUBOWYCH
KLASYFIKACYJNYCH
W TORUNIU

Dnia 17-go sierpnia r. b.

Bieg I. czwórki półwyścigowe młodzieży
„ II. dwójki półwyścigowe z stern. młodzieży
„ III. czwórki półwyścigowe pań
„ IV. jedynki bez ograniczeń
„ V. czwórki młodszych
„ VI. jedynki młodszych
„ VII. dwójki półwyścigowe ze sternikiem
„ VIII. jedynki nowicjuszy
„ IX. czwórki półw. nowicjuszy
„ X. czwórki bez ograniczeń

Termin złoszeń do dnia 9-go sierpnia r. b.

Zgłoszenia do regat należy nadsyłać na blankietach podług wzoru zatwierdzonego przez P. Z. T. W.

Wspaniałe powszechnie znane **OGNIE SZTUCZNE, FAJERWERKI** na uroczystości wszelkiego rodzaju, jak **IMPREZY, POCHODY, WYCIECZKI, FESTYNY OGRODOWE** i t. p. oraz wszelkiego rodzaju pochodnie

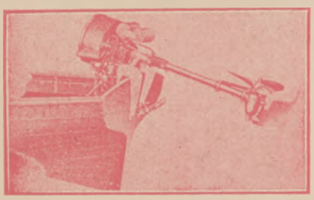
Poleca w wielkim wyborze:

„SIRIUS"
POLSKIE ZAKŁADY PIROTECHNICZNE
Sp. z o. o., Poznań

Biuro sprzedaży „Blask" S. A. w Poznaniu
Aleje Marcinkowskiego 5

Fabrykaty marki „SIRIUS" odznaczone na P. W. K. dyplomem uznania.

PRZYCZEPNE I STAŁE DO ŁODZI
SZWEDZKIE MOTORY

„Penta" w Sköfde
„Archimedes" w Sztokholmie.

Typy od 2 i pół K.M. do 200 K.M.

JENERALNA REPREZENTACJA
B. Wahren Warszawa Świętokrzyska 26
Oferty i katalogi na żądanie.

DOM SPEDYCYJNY
„RAWA"

ZAŁ. 1895. ZAŁ. 1895.
WŁAŚC. WŁADYSŁAW SZMAŃDA
BYDGOSZCZ
Śniadeckich 19. Telefon 121, 2152.

Międzynarodowa Spedycja. Zwózki, Clenie, Magazynowanie, Transport mebli, Inkaso.

Druk.: Piotr Pyz i S-ka, Warszawa, Miodowa 8.